

OLAT
Wandelsportvereniging

Indien onbestelbaar: Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven

Post NL
Port betaald
Port payé
Pays-Bas

CLUBBLAD • OKTOBER 2013 • NR 39-10

NIEUWS

Jan Kampman doet verslag van de jubileumtocht Amsterdam-Tilburg

Vooruitblik op de dagwandeling op 20 oktober a.s. vanuit Helvoirt

Start van verslag over de Westerdalsteig in Duitsland

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

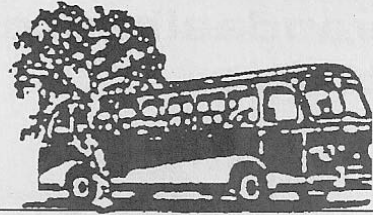
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

Voor de vrijwilligers van OLAT ging het jaarlijkse uitje dit keer naar de Maasplassen: een rondvaart vanuit Wessem. Niet wandelen dus, maar een gezellig samenzijn onder het genot van een hapje en drankje.

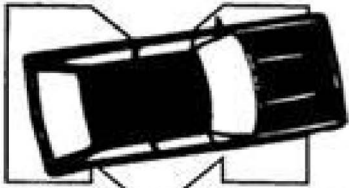
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

VACATUREBANK

Voor het goed kunnen organiseren van onze activiteiten zijn veel vrijwillige handen nodig. Momenteel zijn wij op zoek naar mensen voor de onderstaande functies:

Voorlopers dagtochten op zondagmorgen (vooral wandelaars met een snelle tred)

Verzorgers dagtochten op zondag

Verzorgers en tijdwaarnemers lange afstands- en prestatietochten

Chauffeurs en verzorgers Kempenlandtocht / Kempische Wandeldagen

Hebt u belangstelling, informeer dan gerust bij onze medewerkers of bel eens met:

Paul Kanters (06-16885375)
Pierre Emans (06-34161600)
Henk Plasman (06-10980674)
Hans Janssen (040-2260704)

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (*coördinatie, bestuursafgevaardigde*)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting, Rinda Scheltens (*redactie*)

Lineke den Boer (*eindredactie, vormgeving*)

Noud Wijn (*fotografie*)

Otto Ahlers (*archivering, techniek*)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 20 oktober 2013

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (*coördinatie*) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (*webmaster*)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik dagwandeltocht Helvoirt	<i>Myriam van den Berg</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	<i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	<i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuurstafel / oproep comm. Onderscheidingen		9
Vrijwilligersdag 2013	<i>Ad van Asten</i>	10-12
Vooruitblik dagwandeltocht Helvoirt (vervolg)		12
33e Tachtig van de Langstraat	<i>Lies Wesseling</i>	13-15
Prikbord, o.a. geslaagden wandelpaden		15
LPS: Stand/agenda clubkampioenschap/agenda snelwandelen	<i>Ad van Asten</i>	16-17
Jubileumtocht Amsterdam-Tilburg	<i>Jan Kampman</i>	18-20
24e omloop Goeree-Overflakkee	<i>Jack Bertrums</i>	20-21
Westerwaldsteig (1)	<i>Henri Floor</i>	22-24
Alle wegen leiden naar (1)	<i>Lies Wesseling</i>	25-28
Wandelen op het Pieterpad (7)	<i>Piet Jansens</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK DAGWANDELTOCHT - Helvoirt

In het mooie en gevarieerde gebied Loonse en Drunense Duinen hebben de routebouwers van OLAT de eerste winter-serietocht uitgezet. Eerst wat achtergrondinformatie, dan kunnen we op **20 oktober** op pad.

In de **Loonse en Drunense Duinen** ligt één van de meest uitgestrekte stuifzandgebieden van West-Europa. Deze Brabantse Sahara heeft maar liefst dertig vierkante kilometer 'levend stuifzand'. In de laatste ijstijd is door poolwinden op veel plekken in Brabant een dik pakket zand afgezet. De Loonse en Drunense Duinen ligt op zo'n hoge zandrug. Sommige duinen zijn wel 20 meter hoog! Als je goed oplet, vallen de ondergestoven boomkruinen op.

De bewoners van de regio konden het oprukkende zand niet echt waarderen. Vanaf de 14e eeuw werden er daarom eiken geplant in een poging het stuifzand te keren. In de 18e en 19e eeuw probeerde men het met dennen en helmgras. Tegenwoordig is het gebied stabiel en worden er zelfs bomen gekapt om dit voor Noord-Europa uitzonderlijk grote stuifzandlandschap in stand te houden.

Sinds 2002 is het een nationaal park: een afwisseling van droge zandverstuivingen en naald- en loofbos, maar ook het uitgestrekte beekdal van het riviertje de Zandleij behoort tot de Loonse en Drunense Duinen. Hier ligt het natuurgebied De Brand, met zijn afwisseling van hakhoutbossen, natte weilanden en moerasruigtes. Door het schone kwelwater is het een

prima leefgebied voor amfibieën zoals de boomkikker, heikikker en kamsalamander. De das is met succes in dit gebied geherintroduceerd.

De naam De Brand is afkomstig van de brandstof die men in dit gebied won. Er werd op kleine schaal turf gewonnen en ook brandhout gesprokkeld.

Een aantal boerderijen staat nog op de plaats waar vóór 1500 ook al een boerderij te vinden was. Het is dus een gebied met een lange geschiedenis

We starten vandaag vanuit de **Guldenberg**, rustig gelegen in de bossen aan de rand van de Loonse en Drunense Duinen. We hopen op een mooie herfstdag waarop we volop kunnen genieten van het gefilterde zonlicht, van de bladverkleuring en van vallende bladeren, eikels en kastanjes.

De eerste kilometers lopen alle afstanden gezamenlijk op. Nadat we de Guldenberg verlaten hebben, lopen we via mooie paden de bossen uit. Eerst passeren we de oude visvijvers en vervolgen dan de route naar natuurgebied De Brand.

We steken het riviertje de Zandleij over. Enkele jaren geleden was dit nog in gebruik als afwatering voor de Tilburgse textielindustrie en dreven er regelmatig flinke dotten schuim in. Nu is het een idyllisch riviertje dat rustig door het landschap kabbelt.

(Vervolg op pagina 12)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT. Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
15 okt. *)	Regte Heide	Eetcafé Den Overkant, 013-5301577 Dorpsstraat 1, 5133 AD Riel *) <i>geen cafépauze</i>
29 okt. **)	Rond het Diepe Meer- ven	van.Oeffelen, 040-2261181 Heezenbosch 24, 5591 TA Heeze **) <i>cafépauze op startplaats</i>
12 nov.	de Beerze	Spoordonkse Watermolen, 0499-577186 Spoordonkseweg 130, 5688 KE Spoordonk
26 nov.	Peerke Don- ders (2)	Peerke Donders, 013-4551315 Pater Dondersstraat 14, 5011 XG Tilburg
10 dec.	de Onderd- uikersroute	Eetcafé 't Jagershuis, 0492-331396 Hogeweg 2, 5715 AR Lierop
17 dec.	Kampina	Party Hoeve 't Boerderijtje, 0411-621665 Oisterwijkse dreef 12, 5076 NA Haaren

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode
Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
15 oktober	De Vriendschap
22 oktober	Oud Rooy
29 oktober	Café 't Groene Woud, Kasterensestraat 23, Liempde
5 november	Den Toel
12 november	De Beckart
19 november	De Vriendschap
26 november	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2013

12 okt. SP 10 Geldern-Niersken - Hinsbeck 23 / 19 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€28,00	€32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@gmail.com

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 20 oktober 2013	Helvoirt De Guldenberg Guldenberg 12
Zondag 17 november 2013	Sint-Oedenrode Cambiance De Kienehoef Zwembadweg 37
Vrijdag 27 december 2013 Grenzeloze Tocht	Luyksgestel Camping De Zwarte Bergen Zwarte Bergendreef 1
Zondag 19 januari 2014	Esch Café-Zaal Ons Café Leunisdijk 28

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Vacant (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelguiden

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr.
1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@
olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Waarnemend Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

**vacature
secretaris**

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Teleurstelling

Toen ons clubblad op 7 september in de bus viel, waren we in eerste instantie blij dat het keurig op tijd was. Maar bij het even vlug doorbladeren (we stonden op het punt naar de vrijwilligersdag te gaan) sloeg onmiddellijk grote teleurstelling toe over de kwaliteit van het drukwerk. Na al het werk dat onze redactie en verzendgroep er aan spendeert mag een beter resultaat verwacht worden. Het is voorwaar geen kleinigheid om maandelijks met een clubblad op de proppen te komen. Helaas blijkt de drukker die al meer dan 15 jaar het drukwerk voor OLAT heeft verzorgd niet (meer) in staat de gewenste constante kwaliteit te leveren.

Als bestuur voelen wij ons verantwoordelijk voor wat namens OLAT naar buiten komt, zo ook voor de kwaliteit van ons clubblad. Eerder gaven wij de drukker ons vertrouwen wanneer er sprake was van mindere kwaliteit. Deze keer konden wij het echter niet laten passeren en hebben wij unaniem besloten ons contract met drukkerij Niëns met onmiddellijke ingang te verbreken. Ons clubblad moet evenwel gedrukt worden en dat zal in de toekomst ook gebeuren. Via Printing Solutions hebben wij contact gezocht met een drukkerij die ons de garantie geeft van een goede kwaliteit drukwerk.

Na de genomen maatregelen rekenen wij erop dat het OLATNieuws er voortaan weer representatief uit zal zien. Wij blijven al het nodige doen om hiervoor te zorgen.

Onze vrijwilligersdag kreeg een goed verloop en wij zijn blij dat we wederom in de gelegenheid zijn geweest om iets terug te doen voor de mensen die ons steeds weer in staat stellen het programma, zoals wij dat voor ogen hebben, ten uitvoer te brengen. Jammer dat niet iedereen acte de présence kon geven, desondanks rekenen wij ook volgend jaar weer graag op jullie inzet.

Om dat ook financieel mogelijk te maken, is wel extra steun nodig en daarom rekenen wij graag op de medewerking van alle leden bij de Grote Clubactie.

Ons nieuwe winterseizoen staat op punt van beginnen. Dit jaar staan twee dagtochten in de omgeving op het programma. Voor oktober verheugen wij ons op de paden die Ad Verbakel en zijn mensen hebben uitgezet vanuit Helvoirt, slechts enkele schreden verwijderd van de Loonse en Drunense Duinen die zeker de nodige aantrekkingskracht op het wandelpubliek zullen hebben. De novemberwandeling is dicht bij huis gehouden en zal waarschijnlijk weer veel wandelaars trekken die Sint-Oedenrode, de Parel van de Meierij, een warm hart toedragen. Wij zullen u daar in ieder geval graag ontmoeten.

Naast de bekendheid met ons programma door het LWP 2014, dat u eerdaags zult ontvangen, proberen wij ons programma aan de man te brengen via onze flyers die al vanaf deze zomer in omloop zijn, maar ook via ons jaarprogrammaboekje, dat nu klaar ligt voor de drukker. Hier hebben wij dit jaar ook een speciaal tintje aan gegeven en wij vragen onze wandelaars die regelmatig tochten bij andere verenigingen wandelen om daar ons programma in de aanbieding te leggen en natuurlijk zorg te dragen dat na de tocht de restanten weer mee terug gaan voor de volgende tocht.

Wij rekenen graag op jullie, tot volgende keer.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

WANDELEN IN TOP 5

Slechts één op de drie Nederlanders met een zittend beroep beweegt voldoende en iets meer dan een kwart sport genoeg.

Als medewerkers via de baas mogen sporten, doen ze het liefst een individuele sport zoals fitness, hardlopen, zwemmen, fietsen, volleybal of wandelen. Dit blijkt uit onderzoek van Sport & Zaken onder 10.000 medewerkers van 41 verschillende bedrijven.

Slechts 32% van de Nederlanders met een zittend beroep haalt de Nederlandse Norm Gezond Bewegen (NNGB), dat wil zeggen dagelijks een half uur matig intensief bewegen. Ter vergelijking: het aantal volwassen Nederlanders dat volgens eigen zeggen aan de NNGB voldoet, is sinds 2006 redelijk stabiel en schommelt rond de 59%.

Nederlanders met een zittend beroep sporten wel vaker dan gemiddeld: 26% sport drie keer per week 20 minuten intensief. Het gemiddelde bij volwassen Nederlanders voor deze Fitnorm ligt al jaren rond de 20%.

8% van de Nederlanders met een zittend beroep doet helemaal niets aan sport en bewegen en is inactief. Dit percentage ligt iets hoger dan het landelijk gemiddelde bij volwassenen van 6%. Een kwart van de werkenden met een zittend beroep beoordeelt de eigen gezondheid dan ook als 'zeer slecht tot onvoldoende'. 65% heeft de intentie om meer te gaan bewegen.

Overgenomen uit:

De Looper,

digitale nieuwsbrief KNBLO-NL

september 2013

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

OKTOBER

16-10 Mien van Hoof	Sint-Oedenrode
16-10 Harold van Alphen	Mariahout
17-10 Mari van de Rijt	Sint Oedenrode
17-10 Johan van der Velden	Geldrop
17-10 Andre Heusdens	Eindhoven
18-10 Nicole Nacken	Helmond
18-10 Rob Huizinga	Eindhoven
18-10 Jack Bertrums	's-Hertogenbosch
18-10 Mieke Kocken	Boxtel
19-10 Mia Bolck	Eersel
20-10 Maria v Sleeuwen - vd Tillaer	Boekel
21-10 Johan van Bakel	Sint Oedenrode
21-10 Maria van Hoek-Kuijpers	Mierlo
23-10 Leo Schuurmans	Langenboom
24-10 Monique Barten	Veldhoven
25-10 Ron Budy	Bunde
25-10 Cees Jacobs	Uden
26-10 Tiny Ruijs-de Louw	Erp
26-10 Fien Manders	

	Oost West En Middelbeers	
26-10 Jan Philipsen	Best	
27-10 Doortje Kessels-van Oort	Boekel	
27-10 Herma Dortmans	Veghel	
27-10 Ans Franssen-v/d Weerden	Nuenen	
28-10 Jan van den Hurk	Helmond	
29-10 Wim Rossum	Mill	
29-10 Clazien Koopman-vd Zande	Breugel	
30-10 Toos Kantelbergs -vd Berg	Nuenen	
30-10 Piet van Petten	Goudswaard	
30-10 Maria van den Berg	Berlicum Nb	
30-10 Nico van den Berg	Asten	
31-10 Jan van 't Hof	Eindhoven	

NOVEMBER

1-11 Huub Koppelman	Erp	
1-11 Marja Hoekstra	Oostzaan	
1-11 Trudy Taal	Wijnjewoude	
2-11 Toon van der Vleuten	Sint Oedenrode	
2-11 Tiny van Erp-Welten	Sint-Oedenrode	
2-11 Truus Maas	Heeze	
3-11 Frans Smeyers	Oirschot	
4-11 Cor van Aarle	Sint Oedenrode	
4-11 Hans Sondagh	Nuenen	
4-11 Tiny van Lanen	Boekel	

4-11 Henry Sars	Eindhoven	
4-11 Wim Toonen	Langenboom	
5-11 Gonny Hollanders - van Kol	Asten	
7-11 Hanny Verwegen	Veghel	
8-11 Elly van de Velden	Sint Oedenrode	
8-11 Ron van Dijk	Deurne	
8-11 Theo Gijzen	Eindhoven	
8-11 Dini Damen	Sint-Oedenrode	
8-11 Henrietta Coenen	Eindhoven	
9-11 Dick Verhagen	's-Gravenhage	
9-11 Nettie Brans	Sint Oedenrode	
11-11 Tineke vd Pas-v Nieuwburg	Haaren	
11-11 Pieter Boon	Sint-Oedenrode	
12-11 Toos de Rooij	Breda	
12-11 Wim Vegers	Rosmalen	
12-11 Ottie Arie	Waalre	
12-11 Walter Eickmans	Eindhoven	
13-11 Bert Witte	Cuijk	
13-11 Julia Omta - Noya	Milheeze	
14-11 Rinda Scheltens	Zwolle	
14-11 Ans Bouwe - v.d. Pol	Erp	
14-11 Paula Lavrijzen	Veldhoven	
14-11 Els Hikspoors	Geldrop	
15-11 Joyce Pauw	Heeze	

LEDENADM.

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven

040-2903060

leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Ber Stijnen,

Burg. Mertensstraat 7, Heythuysen

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP

Dhr. Mike Durnford, Uden

KONINKLIJKE ONDERSCHIEDING VOOR BERT VAN ROOIJ

Het is algemeen bekend dat verschillende OLAT-leden zich naast de wandelsport verdienstelijk maken voor activiteiten in de samenleving. Zo kreeg destijds ons lid Corrie van der Zwaluw daar voor een lintje (zie OLATnieuws juni 2013).

Op zondag 8 september jl. viel die eer te beurt aan ons trouwe lid **Bert van Rooij**. Tijdens het concert van de Senioren Blaaskapel Geldrop kreeg hij uit handen van de burgemeester van Geldrop mw. Donders-de Leest de versierselen overhandigd behorende bij de benoeming tot **Lid in de Orde van Oranje-Nassau**. Bert kreeg die onderscheiding omdat hij sedert 1960 (bestuurlijk) activiteiten heeft ontplooid en ontplooit voor de samenleving op diverse maatschappelijke terreinen. Zo is hij sinds 1994 secretaris- penningmeester van genoemde Blaaskapel en vanaf 1962 tot 1987 de stuwende kracht van de carnavalsvereniging "De Vleermuizen", was 7 jaar lang de voorzitter van de werkgroep "Kinder-, jeugd- en bejaardenfeesten" en medeorganisator van Cocamela (inzameling voor melaatsen project India) en nog tal van andere activiteiten.

Ook als vrijwilliger is Bert bij OLAT geen onbekende. Hij hielp jarenlang bij de Kempische Wandeldagen en was coördinator van het Hertog-Hendrikpad.

Volgens de burgemeester is er alle reden om de ooit toegekende erepenning nu te verzwaren met een Koninklijke Onderscheiding. Daarnaast is het leuk om te weten, dat dit de eerste Koninklijke Onderscheiding is die zij mocht uitreiken namens de Koning. Graag wil ook OLAT Bert feliciteren met deze onderscheiding.

BESTUUR NA TWEE MAANDEN WEER ROND DE TAFEL

Op 10 september was het dan eindelijk zover dat we, na onze vorige vergadering in juli, weer met elkaar om de tafel zaten. Begrijpelijk dat de agenda vol stond met punten die om een visie vroegen. Als gebruikelijk begon de vergadering om half acht bij Schonmoeder in Geldrop.

Na het goedkeuren van de vorige notulen werd dat document bekrachtigd door de handtekeningen. De actiepunten die we vorige keer hadden meegekregen waren keurig uitgevoerd. Zelfs de bestuursfuncties staan nu op papier.

Omdat het **Airbornepad** een eigen beeldmerk voert, moet er vóór februari 2014 een stevig bedrag worden overgemaakt, maar dan kunnen we er ook weer 10 jaar tegen. Het pad is nog steeds actueel en wordt ook op onze website regelmatig geüpdatet.

Het team **Vierdaagse Nijmegen** denkt dat veel wandelaars niet doorhebben dat deze verzorging voor iedereen is bestemd. Daar volgend jaar meer de nadruk op leggen.

De regio **Brabant-Zeeland** huldigt jaarlijks wandelaars die een bepaalde mijlpaal hebben bereikt. Dit jaar is de huldiging op 23 oktober bij Boerke Mutsaerts. Door OLAT zijn 19 personen aangemeld. Het bestuur van OLAT zal eveneens worden vertegenwoordigd.

De **KWD** heeft op de evaluatie minder leuke feiten moeten vaststellen. Dat noopt de organisatie voor volgend jaar ingrijpende maatregelen te nemen. Het bestuur kan hierin meegaan. De sporthal op zich zal niet meer worden gehuurd; dat betekent dat alleen het café met accommodatie voor OLAT

in de behoefte zal moeten voorzien. Voor de Kempenlandtocht zal dat als gevolg hebben dat ook de finish bij de Kynologenclub zal plaatsvinden.

De **vrijwilligersdag** op 7 september is prettig verlopen. Wel was de indruk dat er ruim minder deelnemers de uitnodiging hadden aangenomen. Jammer was ook dat een paar inschrijvers de brief niet helemaal hadden begrepen, en dat geen bericht als goed bericht kon worden uitgelegd.

Ons **jaarprogrammaboekje 2014** is afgerond. De meeste mailadressen van de commissies krijgen een olat.nl uitgang. Voor Clubreizen zijn alleen de wandeldata's ingevuld. Dit om het wandelprogramma actueel en aantrekkelijk te houden. Reisdoelen worden via OLATNieuws bekendgemaakt.

Vanwege de onzorgvuldige uitvoering van de druk van ons clubblad hebben wij ons contract met drukkerij Niëns verbroken. Intussen zijn wij op zoek naar een **nieuwe drukker**. Als u dit clubblad ontvangt is dat inmiddels een feit.

Wilt u het **lidmaatschap van OLAT** per einde dit jaar beëindigen, hetgeen wij zouden betreuren, dan verzoeken wij u dit omgaand schriftelijk te laten weten aan de ledenadministratie OLAT p/a Jet Dreesen, Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven of per e-mail: leden@olat.nl. Ontvangen wij uw opzegging na 1 november, dan zijn wij verplicht de contributie KNBLO-NL 2014 (€ 10,50) aan u in rekening te brengen. Het lidmaatschapsjaar KNBLO-NL loopt namelijk van 1 november 2013 tot 1 november 2014.

-Ad van Asten / Ad Ketelaars

Wie zou de Speld van Verdienste moeten krijgen?

De leden van OLAT worden jaarlijks in de gelegenheid gesteld om voordrachten te doen bij de commissie Onderscheidingen.

Kent u iemand waarvan u vindt dat hij of zij zoveel voor OLAT doet of gedaan heeft, dat die persoon zeker in aanmerking zou moeten komen voor een Speld van Verdienste, laat het ons dan weten. Maar wel graag **vóór 15 november**.

Geef ons uiteraard niet alleen de naam, maar vertel ons ook waarom u vindt dat deze persoon in aanmerking komt. Wellicht wordt uw voordracht dan tijdens de komende algemene ledenvergadering gehonoreerd.

U kunt uw voordracht sturen naar de commissie Onderscheidingen
Peppelbos 40
4191 MG Geldermalsen
of per e-mail naar
p.j.knoester@hetnet.nl.

De overige onderscheidingen binnen OLAT gaan ofwel op voordracht van het bestuur (Lid van Verdienste), ofwel op voordracht van het bestuur met instemming van de algemene ledenvergadering (het Erelidmaatschap).

Verder kent OLAT nog een onderscheiding, de hoogste binnen de vereniging en dat is de Cornelis van Montfoort trofee. Deze wisseltrofee wordt uitgereikt aan een persoon die zich gedurende geruime tijd zeer actief heeft ingezet voor OLAT.

Het is niet eenvoudig om te beoordelen of iemand in aanmerking komt voor een van de bovenstaande genoemde onderscheidingen, dus hoe meer u vertelt over de kandidaat, hoe meer u ons – het bestuur en de commissie Onderscheidingen - helpt om de juiste beslissing te nemen. Succes ermee!

-namens de commissie: Piet Knoester-

Met dank aan de vrijwilligers van OLAT

Spelevaren met de wandelclub

Hoeveel aanschrijvingen er verzonden werden kan ik slechts bij benadering zeggen, maar het waren er beslist meer dan honderdvijftig. Ja, zoveel mensen zijn betrokken bij de uitvoering van onze evenementen. En ze zijn allemaal hard nodig. Niet voor niets vragen wij regelmatig in ons clubblad om medewerkers bij specifieke onderdelen. U kent ze wel, die baantjes waar steeds vraag naar is: verzorgers en voorlopers bij onze winterserietochten, tijdwaarnemers en andere helpers bij het snelwandelen op de baan in Tilburg, diverse medewerkers voor de Kempenlandtocht in Geldrop en ook bij de Kempische Wandeldagen zijn werkzame handen altijd welkom. Onze Avond4daagse bedruipt zichzelf, gelukkig maar. Dit evenement is hoofdzakelijk gericht op het dorpsgebeuren, waarbij de saamhorigheid de doorslag geeft. En van al deze hulpvaardige mensen waren er veel naar Wessems gekomen om met ons te gaan spelevaren.

Op de boot

Onze voorzitter en penningmeester zijn begin juli persoonlijk poolshoogte gaan nemen in Midden-Limburg. Daar vind je immers het grootste aaneengesloten watersportgebied van Nederland.

De Maas kronkelt zich hier als een slang door de Maasplassen; die zijn ontstaan sinds de 60-iger jaren door grindaafgravingen. Het betreft hier voormalige, veelal kleinere vennen die nu een aaneengesloten watersportgebied vormen dat zijn weerga niet kent. 3000 hectare watersportgebied en een bootje hebben wij hier voor ons alleen om te gaan spelevaren op een zaterdagmiddag. Eerst gaat het met een rotvaartje richting het zuiden om dan ergens af te slaan en via de Napoleonsweg en de Pater Jack Schreursweg in Panheel te komen. Dan kan het verder niet meer

missen, want elke Kennedymarsloper kent hier de weg verder met z'n ogen dicht.

Op de boulevard in Wessems staan Joop en Jo te wachten op de eerste gasten en dat blijken wij te zijn. Ook hier straalt onze voorzitter gezag uit, want na even poolshoogte nemen zijn wij geïnviteerd om aan boord te gaan. Wel voorzichtig want een loopplank is nou eenmaal geen betegeld pad. De boot luistert naar de naam 'Stadt Wessems' en kent twee verdiepingen. Het onderdek is ingericht als restaurant en daar zullen we straks terecht kunnen.

Met een steile ijzeren trap gaat het nu naar boven en daar is behalve een vrij toegankelijk voordek ook een overdekt gedeelte met tafels en stoelen en een bar. Omdat ondertussen ook Jack van de aanlegsteiger in Sevenum aan boord

is gekomen, beginnen we alvast met een drankje.

Andere gasten druppelen nu ook binnen. De meesten komen in groepjes want die kennen elkaar het beste van de dienstverlening bij OLAT en dat moet zoveel mogelijk in stand worden gehouden. Nou ja, er zijn er ook bij die zich in de hele wandeltak als een vis in het water voelen.

Op het water

De boot is inmiddels aardig vol gelopen en de vloer begint al te trillen, een teken dat de kapitein de boot op stoom brengt. Joop is een beetje zenuwachtig want van zijn inschepingslijst zijn 2 personen niet komen opdagen. Het zou toch sneu zijn als ze net het hoekje om komen als de trossen los gaan.

Joop heet iedereen welkom aan boord en overtuigt ons ervan dat een vereniging niet zonder vrijwilligers kan. Het enige dat de club dan terug kan doen, is een bedankje en gekozen is om dat te doen op de manier zoals al jaren bij OLAT gebruikelijk. Een middagje uit!

De kapitein ontvouwt zijn vaarplan en dat klinkt interessant. Er is een kleine wijziging in het schema. Aanvankelijk zouden we even naar beneden gaan,

voor een kopje koffie namens de redery, maar omdat iedereen nu boven zo gezellig bezig is, lijkt het beter om de koffie tot straks na het eten te bewaren. Ze houden hem warm en hij blijft gratis.

De mensen vermaken zich uitstekend en de service aan boord, in handen van diverse rangen, is uitstekend. Overboord varen de bootjes in allerlei grootte ons voorbij of komen ons tegemoet. Er zal zeker een regelmaat in de spelregels op het water zitten, want de kapitein raadt ons regelmatig aan om aan stuurboord of aan bakboord over de reling te kijken om dat of dat fenomeen te aanschouwen.

Na een uurtje varen ben je alle gevoel voor richting kwijt. Of dat komt omdat we niet consequent in dezelfde richting varen durf ik niet te zeggen.

Bekende bouwwerken zoals de centrale bij Maasbracht en de zendmast komen zowel links als rechts voorbij.

Op een gegeven moment gaan we

schutten; het zal hooguit 4 meter zijn. Hoe dat in z'n werk gaat is een ervaring op zich; je merkt er namelijk helemaal niets van en toch moet, om dat te laten gebeuren, een heleboel voor, achter en onder ons van plaats verwisselen. Gedurende die tijd lig de boot rustig te wachten, totdat hij weer verder mag varen.

De kapitein heeft zijn lesje goed geleerd en zo verhaalt hij ons de wetenswaardigheden rond een eilandje dat eigenlijk de hele boel behoorlijk in de weg ligt. Eigenwijs als hij is, besluit een boer een stukje grond dat zeker de plaswaarde zou verruimen voor geen prijs af te staan aan de ontwikkeling van het plasengebied. Daarmee isoleert hij zijn bedrijf zodanig dat na ontwikkeling van het overige gebied een extra brug moet worden aangelegd om bij de boerderij op het eilandje te komen. Het geheel ligt er nu bij als bezienswaardigheid vanaf het water en is alleen geschikt als grasweide voor paarden en ganzen.

leven aan boord gaat ondertussen zijn gangetje en de service blijft optimaal. Af en toe moet je zelfs al de trapjes af om op het gemak te geraken en als je geluk hebt stimuleert de motor van de schuit dan extra vanwege het aanzwellen met extra toerentallen om een achterwaartse of voorwaartse ronding te voltooien.

Marina Oolderhuske

Bij Roermond kijken wij onze ogen uit naar het fenomeen drijvende vakantie-woningen. Marina Oolderhuske is een hypermodern vakantiepark waar woningen op drijvende vlonders zijn gebouwd. De rijtjes huizen zijn telkens twee aan twee op een vlonder met elkaar verbonden. De huisjes hebben een eigen aanlegsteiger voor het bootje dat je natuurlijk als reden om hier te gaan wonen tot je beschikking moet hebben. Het geheel wordt ook wel de parel van de Maasplassen genoemd.

Comfortparc Wessem

Bij het begin van onze vaartocht zagen we al een schuit met een camper erop. Een unieke vorm van recreatie dachten wij toen nog. Maar na een paar uurtjes op de boot kijk je nergens meer van op. Het Comfortparc Wessem heeft zich aangediend. Dit waterpark is bedoeld als verblijf in een luxe Comfortship, dat van alle gemakken is voorzien. Deze comfortships meren af aan speciaal ontworpen steigers. Elk comfortship heeft een eigen terras op het water. Middelpunt van het comfortparc is het comfortdoc, een centrumgebouw waar o.a. een restaurant en het sanitaire gedeelte zijn ingericht. In het wellness-gedeelte kun je terecht voor privésauna met whirlpool. Bovendien is er alle gelegenheid om al wandelend de mooie omgeving van het Midden-Limburgse landschap in ogenschouw te nemen.

Warm en koud buffet

Prinsheerlijk gezeten op het voorplecht worden we plotseling verrast door een paar waterdruppels. Maar het is niets om de feestvreugde te bederven. De boot wendt opnieuw zijn steven en

Skyline Roermond

Wij krijgen uitzicht op de contouren van Roermond. Een skyline die allesbehalve eentonig is. Wij hebben er vaak gewandeld langs de imposante gebouwen, maar zo op afstand ziet het er toch heel anders uit. In Roermond passeert het Pieterpad en vroeger was het een aanlegpunt op het Peel-landpad en thans de start van het nieuwe Hertogenpad naar Breda.

De Stadt Wessem naderd en passeert Roermond vanuit verschillende gezichtsvelden wat een mooi intermezzo is, gedurende onze vaart die vier uur in beslag neemt. Het

we komen nogmaals door de sluisen. Ondertussen gaat ook de tijd voorbij en worden we uitgenodigd om beneden te gaan waar de tafels gereed staan voor een warm en koud buffet. Aan alles is gedacht, er is zelfs een traplift aan boord, vlak bij de stuurhut van de kapitein. Joop stelt het mechanisme in werking als Dini besluit om van dat onverwacht genoeg gebruik te maken. Ze komt heelhuids beneden. Nadat een plaatsje is gevonden aan tafel worden we genodigd ruimschoots gebruik te maken van alle lekkernijen. Om het geheel in goede banen te leiden, wordt de eerste gang op uitnodi-

ging van de gerant gedaan. Een uitstekend idee, dat goed uitpakt. Eerst mag ik voor Dini aansluiten, ik ken haar wensen, dus niet lang daarna ben ik zelf aan de beurt de gerechten te bewonderen en naar keus op het bord te verzamelen. Je mag twee en zelfs drie keer dezelfde gang maken. Ook op de drankjes hoeft niet gewacht te worden. Tegen de tijd dat de centrale bij Maasbracht voor de zoveelste keer in beeld komt, is iedereen zo voldaan van de indrukken en genoegens die ons te beurt vallen dat het gratis kopje koffie ons weer tot de werkelijk roept. Het einde van een middagje spelevaren op

de Maasplassen. Joop dankt ons voor onze komst en de kapitein met zijn bemanning voor de uitstekende service aan boord van de Stadt Wesssem.

Mede namens alle deelnemers danken wij onze voorzitter en penningmeester voor de uitstekende keuze van dit uitje voor de OLAT-medewerkers.

Na het afmeren en ontschepen kregen wij tot slot een mooie luchtspiegeling dat het geheel extra feestelijk afsloot. Graag tot een andere gelegenheid.

-Ad van Asten-

(Vervolg van pagina 3)

Voor Biezenmortel gaan we in de richting Udenhout. Al gauw gaan we rechtsaf het bos in en komen opnieuw bij de Zandleij. Hierna wordt de route vervolgd in de richting Loonse en Drunense Duinen.

In de buurt van de Rustende Jager staat de eerste wagenrust bij minicamping De Zandkant op ons te wachten. Een lekker bekertje koffie of thee en een boterham zullen er goed in gaan!

Na de rust buigt de 10 km af. Zij hebben inmiddels 6 km gelopen en gaan via een mooie route door de Loonse en Drunense Duinen terug naar de Guldenberg. De 15 km krijgt een extra lusje en zoekt het stuifzand op, achter de Rustende Jager. Een prachtig gezicht: het zand, de openheid, de ondergestoven bomen..... Wat verderop sluit deze afstand aan op de 20 km. De overige afstanden: 20, 30 en 40 km gaan na de wagenrust opnieuw natuurgebied De Brand in.

Bij boerderij de Tolberg, net voor de Leij, passeren we een herdenkingsmonument. Een plekje om even stil te staan. We krijgen nu hele mooie wandelkilometers, kriskras door De Brand. Het landschap verandert: van een moerassig gebied met prachtige mossen en grassen naar de drogere dekzandgronden. Een hele fraaie overgang met veel moois om van te genieten. We gaan op weg naar de caférust bij Boslust in de Schoorstraat in Udenhout.

De 20 km gaat na de rust opnieuw via een stukje van de Brand naar de Loonse en Drunense Duinen. Bij boerderij De Knijperd sluit deze afstand aan op de route van de 15 km. Samen vervolgen ze deze eerste winterserietocht via mooie

stukjes zandverstuivingen en bospaden dwars door het duingebied in de richting van Giersbergen.

Spoedig komt wagenrust 3 in zicht. Hier kunnen we behalve van koffie en thee ook genieten van lekkere herfstsoep.

De 30 en 40 km steken na de caférust de weg naar Loon op Zand over naar natuurgebied De Klamp.

De 30 km doorkruist het gebied en vervolgt dan de route naar de Loonse en Drunense Duinen. Bij de Roestelberg is de 2e caférust voor deze afstand.

De 40 km gaat ook richting Loon op Zand, maar doorkruist de Klamp op een andere manier. Deze afstand steekt de provinciale weg over en krijgt nog net een stukje van landgoed Huis ter Heide te zien, een prachtig natuurgebied met heide en vennen, kruidenrijke akkers en gevarieerde bossen.

Iets verderop steken we de weg weer over om de Loonse en Drunense Duinen te gaan verkennen. Ook zij komen bij de 2e caférust bij de Roestelberg.

Er volgt nog een stukje zand en een fraaie lus in het gebiedje Fellenoord. Door prachtige stukken bos gaat het verder, richting Giersbergen.

Alle afstanden, uitgezonderd de 10 km, komen hier samen bij wagenrust 3. Na deze rust volgen de laatste kilometers,

nog even genieten van dit bijzondere gebied! Onderweg sluit de 10 km aan. Vanaf dat punt lopen alle afstanden gezamenlijk terug naar de Guldenberg.

De eerste winterserietocht zit erop. We hebben kunnen genieten van een heel mooi stukje Brabants Land.

-Myriam van den Berg-

(praktische informatie op pag. 5)

33e Tachtig van de Langstraat - 14/15 september 2013

Ofschoon ik inmiddels voor de vijfde keer dit geweldige evenement ga meemaken ben ik toch zenuwachtig, humeurig tot het vrijdag is en dan word ik op onverklaarbare wijze rustiger. Ondertussen regent het pijpenstelen en de weersverwachting voor dit weekend zijn bar en boos, zeer veel regen en koude nacht. Als ik zaterdagmorgen de krant uit de brievenbus ga halen, merk ik al dat het een milde lucht is, zuidenwind of zo, maar wel veel regen. Dus alles wat ik op dit gebied in huis heb gaat mee: regenjasje, poncho, regenbroek, reserveschoenen met gamaschen, droge kranten in de tas voor het geval de schoenen moeten drogen. 's Middags doe ik in het vooruit een dutje en daarna, wat denk je, het is en blijft droog! In dit geval heel positief zoals de meteorologen er naast zitten.

Losgelaten

Het wachten duurt niet al te lang: om 19.45 uur worden we losgelaten om ons te verzamelen in de Stationsstraat en na een korte toespraak worden we precies om 20.00 uur "losgelaten". Ik voel me heerlijk heb er echt zin in. We kunnen nog even genieten van de zonsopgang, het vallen van de duisternis. Het publiek is als vanouds weer in groten getale aanwezig om ons aan te moedigen. Het is het bekende lusje naar het "kapelletje" om Waalwijk heen en zo komen we ook weer terug. Er wordt flink doorgelopen en menigeen loopt mij voorbij. Tweede keer Waalwijk uit, een nieuw stukje, maar uiteindelijk komen we weer uit bij de Bloemendaalseweg en zo langs het Drongelens kanaal richting Drunen. Daar houd ik mijn eerste bekende rust bij café Westhoek. Niet dat ik iets bij de organisatie tekort kom, eten en vooral drinken meer dan genoeg, maar in dit bruine café zoek ik even in alle rust een stoeltje en bedenk dat de eerste 13,5

km er al weer opzitten. Verkwikt stap ik verder Drunen binnen. Daar zie ik onverwacht iemand die in ons dorp bij de Blokker werkt, leuk, maar gewoon weer doorgaan.

Natuurlijk is er altijd heel wat te doen in Drunen, maar dat is meer voor de jongelui dan aan mij besteed. Het is dan ook een verademing om op de Bosscheweg richting Nieuwkuijk te lopen, heerlijk donker, lekker de avondlucht opsnuiven, autovrij, enkele fiets, heerlijke ondergrond en af en toe weer verwennerij van de organisatie met thee en koek.

Welterusten

Ondertussen heeft Joop gebeld en ik heb hem welterusten gewenst; wij stappen vrolijk verder richting Vlijmen, maar moeten dus eerst nog even de herrie van Nieuwkuijk door. De eerste scan is 23.47 uur op 20,1 km in de Heygrave in Vlijmen. Alles is weer perfect georganiseerd, zelfs het weer is buitengewoon goed. M'n tas staat alweer te wachten, maar ik hoef er niets uit te hebben. Ik wissel niet van sokken, wel doe ik er mentholtalkpoeder overheen, zodat het niet zo gaat plakken.

Nu onderweg naar Haarsteeg en de Hoeven, die ieder jaar weer een versierthema bedenken. Wat is het weer mooi, het is helder geworden, dus ook wat frisser maar heerlijk met de fleecetrui aan, heel goed te doen. De maan (iets van $\frac{3}{4}$) staat aan de hemel. Hoewel goed bedoeld kan mij de keiharde, weet-ik-veel muziek niet echt bekoren,

zo hard dat het bonst op je borst, niets aan, dan maar een Hollandse meezinger. Maar ja, het is geen 60+ feestje. Ben nog benieuwd of ik René ga zien, een jongen uit ons dorp die voor de eerste keer loopt, samen met zijn zoon en vriend. Is geen echte wandelaar, heeft wel wat getraind, maar geen idee wat dit inhoudt; het zou leuk zijn als we elkaar tegenkomen.

Spoken

Bij Mommersteeg staan de bananen klaar, dat weet ik uit ervaring, dan via Haarsteeg naar Hoeves. Dit jaar is het "spookstad Hoeves". In de eerste tuin hangen grote spinnen aan de bomen, bij een ander allemaal spoken aan de waslijn, sommige hebben doodskoppen, dat gaat nog wel, maar er staan ook drie doodgravers met lijkkisten die naar "klantjes" zoeken, die vind ik minder geslaagd. Nou ja, het kan niet ieder jaar succesvol zijn. Er staan best een aantal mensen langs de weg, maar toch wel minder dan vorig jaar, het zal voor hen te koud zijn. Als ik bij de Gekroonde Hoed ben in Elshout stuur ik Franca een berichtje dat ik eraan kom. Zij werkt in Berlicum, woont in Elshout en heeft mij verzekerd dat als je hier eenmaal aan begint je verslaafd raakt. Het lijkt dat ze gelijk begint te krijgen nu ik mijn 5e Waalwijk loop! Het is 02.00 uur (!) en ze staan nog buiten. Gezellig even gekletst, naar toilet, en daarna weer verder gegaan. Heerlijk de stille Zeedijk op. Jammer dat ook hier de stilte wordt verstoord door een herrieband, maar

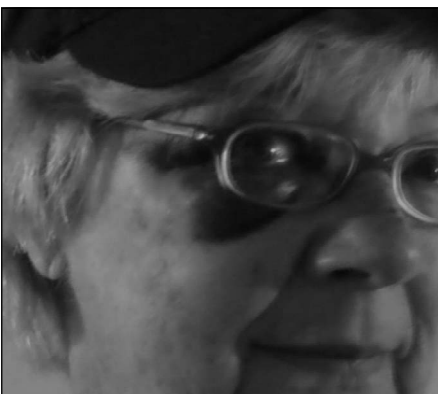

Lies, niet aan ergeren, er is heel veel moois. Na weer een stukje Bloemendaalseweg gaan we linksaf richting de Overlaat.

Blauw oog

Rechts is het bos en links een flinke weide waar koeien lopen. Ze behoren nu eigenlijk te liggen, te slapen. Maar nee, ze zijn dit nachtelijk bezoek niet gewend en lopen met ons mee en loeien vrij zachtjes. Ze gaan steeds harder meelopen, het is een leuk gezicht, ook nog. Maar dan... ik kijk en kijk naar de koeien en niet op de weg, zie niet het metershoge betonnen paaltje. Klap er tegen aan en val op de grond. Grote schrik natuurlijk, bril weg, petje weg. Ik blijf even liggen om te voelen wat ik voel. Ja m'n hoofd doet een beetje pijn. Er komen gelukkig een paar mensen die vragen of het gaat. Nou, het gaat wel en ik krabbel overeind. Gelukkig heb ik een reservebril bij me, want m'n bril is helemaal verbogen, naar de filistijnen, daar kan ik niets meer mee. Ik heb wel wat bloed aan m'n handen, maar schijnbaar niets hevigs. Toch een beetje met trillende benen ga ik voorzichtig verder. Ik wilde net nog een notieboekje maken op m'n telefoon over de koeien, dat laat ik maar achterwege. Gelukkig is de hoofdpост amper 1 km verderop, dan zien we wel.

Om 02.40 scan ik binnen bij de Overlaat in Waalwijk, 33,8 km, en loop meteen door naar de EHBO. Daar maken ze m'n gezicht schoon, doen er betadine op en vragen of ik geen hoofdpijn heb of misselijk ben. Nee dat ben ik niet. Ik dacht er zelf ook al aan, geen hersenschudding dus. M'n oogkas zal diepblauw

worden en ik heb een flinke bult op en boven m'n wenkbrauw. Ik neem dus maar even 2 paracetamolletjes, een broodje, thee en daarna weer verder gegaan. Volgens mij gaat het wel. Ondertussen kan ik nog steeds genieten van de prachtige nacht ik zie niet alleen zelf sterren maar ook aan de hemel.

We zitten nu op het traject van het Halve Zolenpad, dat loopt zo lekker en de volgende "stop" is café de Langstraat waar we een appel flap krijgen. Veel te groot voor mij, maar ze hebben ook halve. Ook die is te groot en de chocolmelk die klaar staat is mij ook te machtig. We hebben al zoveel zoet op: gevulde koek, gewone koek etc. We komen weer terug op het Halve Zolenpad maar gaan jammer genoeg de nieuwe woonwijk in. Vind ik niets aan, kan er ook niets over vertellen, die nieuwbouwwijken en -huizen. Ook hier weer ergens midden in het land keiharde muziek, nou ja, ik denk dat ze er niet zoveel mensen mee hinderen, hoewel het al van verre te horen is. Laat ik hopen dat er wandelaars zijn die er wel van genoten hebben. Nog 6 km, dan de rust bij Van Wijlen aan de Dullaertweg in Sprang Capelle, altijd goed verzorgd, ik mis alleen deze keer het eitje. Niet lang gezeten en verder gegaan. Om 05.20 uur horen we de eerste haan kraaien. Na 4,5 km over de mat bij sportcentrum Waspik om 05.55 uur, ik heb er 47,9 km op zitten.

Hier het er lekker van genomen. Soms ben ik best slim: ik had b.v. m'n reservebril bij me, maar deze keer ook zelf een hardgekookt eitje (met zout) meegenomen. Dat smaakt goed na alle zoektocht. Na een royale pauze weer verder gegaan.

Genieten van de zonsopkomst

Het weer is nog steeds geweldig en op weg naar 's Gravenmoer zien we heel langzaam de zon opkomen, eerst het breken van het licht, dan een voorzichtige roze gloed en een nieuwe dag is aangebroken. Het gaat goed met mij, ik denk wel steeds dat er haar voor mijn ogen hangt maar het is de zwelling van de oogkas en het ooglid, dat wil wel!

Op de Waspikseweg lekker ontbijt koek gehad met Optimel en 3,4 km verder op de Klein Dongenseweg heerlijke tomaatjes, komkommer en zoveel dubbelfris of water als je wilt. Even op een bankje zitten en verder. Nog een beetje onbekend stuk door en na 5,6 km zijn we weer op de Fazantenweg en kunnen we daar lekker in het zonnetje zitten, dit keer m'n eigen boterham met kaas opeten.

Het is inmiddels 08.00 uur geweest en opnieuw is er best veel publiek op de been dat al die lopers eens wil bekijken en aanmoedigen. Paar kilometer verder alweer een rust bij het Tennis park bij De Moer, hier ook gescand, 09.04 uur. Langzamerhand begin ik wat commentaar te krijgen op mijn blauwe oog. Met wie heb ik ruzie gehad. Dit is toch niet tijdens de wandeling gebeurd? Ach ja, laat de fantasie maar z'n werk doen! Het vizier is nu gericht op laatste hoofdpост de Wetering Loon op Zand. Eerst gaan we nog over het mooie stuk van de Middelstraat en Bergstraat, o.a. de bossen bij Huis ter Heide. Ik ben lekker op weg, wil een paar mensen passeren en ineens zie ik René! Hij gaat een beetje langzaam, maar alles is ok. Het blijkt dat ze alle drie een beetje "opstart"-problemen hebben omdat ze ook net gerust hebben.

René en zijn maten

Ze zijn erg enthousiast maar vinden het ook wel pittig. Logisch natuurlijk, je komt erachter dat een mens heel wat spieren in z'n lijf heeft die niet altijd allemaal gebruikt worden. Na een tijdje laat ik ze weer "los" en ga in eigen tempo verder.

Ze zijn niet van plan nog een keertje te rusten want als het na de laatste rust "nog maar" 13,5 km is lopen ze liever

door dan weer opnieuw te moeten opstarten. Ik laat ze zo wijs en zeg wel, jullie moeten het zelf weten, maar ik ga echt nog een keertje rusten, al is het niet lang. Dus zo kom ik aan bij de Wetering in Loon op Zand om 10.08 uur met 66,6 km op de teller. Ik moet toch even de tas ophalen, een heerlijk net vers gesmeerd broodje kaas eten, verwissel nog steeds niet de sokken, want alles voelt goed aan. Wat goed is, moet je niet veranderen. Ik heb ondertussen wel wat berichtjes gehad en een paar beantwoord ik in de rust, maar onderweg durf ik het gewoon niet aan. Deze bril is niet zo heel erg duidelijk, dus wat zal ik lopen klungelen en misschien weer iets over het hoofd zien....

Ik weet dat voor mij het lastige, zwaarste stuk komt. Je bent zo dicht bij de finish, nog maar goed 13 km, wat is dat nou, maar ja, je hebt er al ruim 60 op zitten en dit deel van de route vind ik niet het leukste (dat komt natuurlijk omdat de vermoeidheid een woordje mee gaat spreken). Eerst lopen we aan de achterkant van de Efteling en zien

hotel Efteling ook liggen. Onderweg is het best druk, want met dit prachtige weer zijn er veel fietsers. Wat trouwens leuk is, er komt een hele grote groep skaters voorbij rollen, ze worden in toom gehouden om ons wandelaars de ruimte te geven.

Het aftellen begint

Ach, een goede afleiding. Tot "de Molten" is het nog 6 km, daarna gaat het aftellen serieus beginnen. Ik stop niet meer. Bij een ballonnenboog wordt nog een gratis foto gemaakt en ze mogen er best een close-up van mij nemen, want het oog werkt hard aan vermomming! Nog 2,3 km tot het Kapelletje, daarna de feestelijke intocht, nog 2,1 km tot het einde. Wat een mooi feestje op-

nieuw. Ik zie voor me een man die door zijn vrouw wordt ingehaald. Blij en triomfantelijk lopen ze samen gearmd, twee keer zo hard nu, naar de finish, het ontroert me.

Mijn laatste scan geeft aan 12.48 uur, da's mooi. Joop staat aan het einde te wachten en ik neem de felicitaties in ontvangst. Nu is het nog even wachten op René en aanhang. Die volgen niet veel later, om 13.13 uur. Familie is ook aanwezig en ze vertellen dat ze zich behoorlijk verkeken hebben op die laatste 10 km, het leek wel of het 3 uur duurde voordat ze over de finish kwamen.

Kortom iedereen blij, ondanks de spierpijn. We drinken samen nog een biertje en ik krijg nog zonnebloemen van Adriette, de vrouw van René, wat lief! Ik heb gelukkig geen last van spierpijn, ook de voetjes zijn puntgaaf, wel een aandenken van ca. 4 weken een "mooi" toverballenkleurenoog.

-Lies Wesseling-

PRIKBORD

GESLAAGD

Airbornepad

471	Ferdi Das	Valkenswaard	1x
472	Miranda Das-vd Heuvel	Valkenswaard	1x
473	Ingeborg Veurman	Valkenswaard	1x
474	John Dieles	Valkenswaard	1x
475	Mientje de Graaf	Nistelrode	2x
476	Anja van Zandvoort	Zeeland	1x
477	Kees van Montfort	Zeeland	1x
478	Fred Fisser	Boxtel	2x

Hertog Hendrik pad

516	Toos Habraken	Sint-Oedenrode	1x
517	C. v.d. Wittenmeer	Geldrop	1x
518	Ria van Oirschot	Sint-Oedenrode	1x

Allen gefeliciteerd met het voltooien van deze langeafstandspaden.

TOCHTGEGEVENS 2014 ONLINE OP WANDEL.NL

Wandelaars kunnen weer ver vooruit gaan plannen, want inmiddels is de Wandelagenda op www.wandel.nl aangevuld met de tochten van KNBLO-NL-lidorganisaties in 2014.

Het betreft de volgende tochtcategorieën: wandeltochten, Avond4daagsen, nordic walkingtochten, Sectie Lange Afstandstochten, wandelpaden en dagelijkse routes.

De tochtgegevens die nu al online staan, verschijnen eind van het jaar ook in de papieren jaargids Landelijk Wandelprogramma 2014. Daarin zijn ook de gegevens van tochten van NWB-lidorganisaties verwerkt, zodat de jaargids een mooi compleet overzicht biedt van wat de georganiseerde wandelsport in 2014 te bieden heeft.

Leden van KNBLO-NL die in Nederland wonen, krijgen de jaargids op 3 december gratis in de brievenbus, samen met Wandelsportmagazine nummer 5.

LPS: CLUBKAMPIOENSCHAP, AGENDA'S EN NIEUWS

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 22 SEPTEMBER

1	1	Hanny Klumpkens	12310	27	V
2		Gerrit Arfman	11260	27	M
3	2	Sandra de Graaff	10690	28	V
4		Jan Dinnissen	9625	21	M
	3	Anita Pepers	9625	22	V
6		Hans Pranger	9535	20	M
7	4	Marleen Ramakers	9040	24	V
8		Rick Liesting	8740	17	M
9		Mart Douven	8625	23	M
10		Koos van der Maden	8445	22	M
11		Mike Bertrand	7280	19	M
12		Martien v Achterberg	6580	15	M
13		Jack Bertrums	5955	12	M
14		Hans van Heeswijk	5855	15	M
15		Ton Seetsen	5720	14	M
16		Wim van Cappelle	5705	10	M
17		Pieter Boots	5310	14	M
18		Roel van der Wijst	5210	14	M
19		Rob van Stuivenberg	5155	13	M
20		Dirk Donders	5095	14	M
21		Frank Marchand	5020	12	M
22		Ferdinand v Keeken	4850	13	M
23		Bert Adams	4550	9	M
24		Hugo Prinsen	4435	9	M
25		Ernst Westerhoff	4210	8	M
26		Wim van Gemert	4160	9	M
27		Peter van den Brink	4020	9	M
28		Rini Welten	3940	10	M
29		Jan Kampman	3810	9	M
30	5	Rinda Scheltens	3610	9	V
31		David Vos	3505	10	M
32	6	Ineke Pijnenburg	3490	10	V
33		Nico v Hassel	3320	9	M
34		Gerard Meeuws	3220	8	M
35	7	Nicole Nacken	3130	8	V
36		Jelte van der Zee	3020	8	M
37		Rino Hamelink	2995	6	M
38		Wilko van Nieuwenhuyzen	2915	7	M
39		Rob Keetlaer	2610	7	M
40		Eric-jan van Oorschot	2530	5	M
41		Rik Weverbergh	2440	5	M
42		Adri vd Graaff	2410	6	M
43	8	Connie Raijmakers	2015	4	V
44		Servee Derks	1835	3	M
45		Cor v/d Heijden	1815	4	M
46		Jan Swinkels	1790	5	M
47		Frits Mennen	1755	4	M
48		Henk Vink	1690	5	M

49		Co Tops	1510	4	M
50		Boetje Huliselan	1470	2	M
51		Wim vd Wittenboer	1380	4	M
52	9	Riet Emans	1320	3	V
53	10	Sjan v Roosmalen	1315	3	V
54		Rudolf van Rooij	1220	3	M
55		Bart Lutke Schipholt	1160	2	M
56		Ton de Jong	1080	3	M
57		Richard Klein Bennink	1080	3	M
58		Sjef Koolen	1070	3	M
	11	Jeanne v Roosmalen	1070	3	V
60		Ron Budy	995	2	M
61	12	Jannet van Kleeff	970	2	V
62	13	Rina Prinsen-Bourgonje	970	2	V
63		Paul Canters	945	2	M
64		Bert Bosmans	885	2	M
65		Jack Hendriks	860	2	M
66		Stefan Mutsearts	805	2	M
67		Claude Herman	720	1	M
		Gerrit Legierse	720	2	M
	14	Tiny van Alphen	720	2	V
		Jan van Boerdonk	720	2	M
		Peter vd Ven	720	2	M
72		Hans van Grol	710	2	M
	15	Iris van Limburg	710	2	V
		Henny Hendriks	710	2	M
		Theo Martens	710	2	M
76		Jo van den Akker	610	1	M
		Kees van Dijk	610	1	M
78		Marco van Heel	565	1	M
79		Gerry vd Aa	445	1	M
80		Wim Baken	445	1	M
81	16	Elly Habraken	360	1	V
	16	Janny den Braber	360	1	V
	16	Lies Wesseling	360	1	V
	16	Maria van den Berg	360	1	V
85		Adrie Toonen	360	1	M
		Henk Klinkhamer	360	1	M
87	20	Annie Beekmans	360	1	V
		Theo Gijzen	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
		Paul Rohner	360	1	M
		Erik Dikken	360	1	M
	20	Isis la Croix	360	1	V
		Kees Relou	360	1	M
94	22	Anja van Kempen	350	1	V
	22	Annemiek Karels	350	1	V
	22	Ans van den Broek	350	1	V
97		Fred Fisser	250	1	M
98		Ben Duin	150	1	M
99		Klaas Bakker	105	1	M

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus	
12-okt	Berg en Dal	LAT	7.30	60 km	300		
3-nov	Rotterdam	RWV	11.00	5-10 km	schema		bo3 geldt per afstand
17-nov	Rotterdam	RWV	11.00	bo3	bo3		
1-dec	Rotterdam	RWV	11.00	bo3	bo3		

Deelname aan tocht s.v.p. binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of e-mail: a.asten1@chello.nl

VIERDAAGSE - NAGEKOMEN MELDINGEN

In aanvulling op de lijst zoals die werd gepubliceerd in het septembernummer van OLATNieuws ontvingen wij nog de volgende meldingen:

Nijmegen

49x	Martin Goosens	Dommelen
33x	Jeannette van Boerdonk	Keldonk
33x	Ad Verbakel	Keldonk
28x	Hans Schrijvers	Hilversum
24x	Tonny van Neerven	Beek en Donk
7x	Leo Hoogeveen	Nuene

7x	Jan vd Sande	Boxtel
7x	Huib Coenen	Eindhoven
6x	Henrietta Coenen	Eindhoven
5x	Koko Kunes	Eindhoven

Apeldoorn

17x	Dirk Maassen vd Brink	Leiden
10x	Annelies Hellings	Eindhoven
<i>(stond eerder abusievelijk vermeld onder Nijmegen)</i>		
2x	Wil Botman	Rijsbergen

De volledige actuele lijst van deelnemers aan de Vierdaagse in Nijmegen en Apeldoorn is te vinden op www.olat.nl.

RECTIFICATIE

In september meldden wij dat **Hans Pranger** een erkenning kreeg voor het 150 keer volbrengen van de Kennedymars. Zover was Hans echter nog niet; hij kreeg de plaquette voor het 100 keer voltooien van de Kennedymars.

PROGRAMMA SNELWANDELEN - TRAININGEN 2013/2014

zaterdag 12 oktober 2013	Lugano (CH)	SAL Lugano	Zwitserse kampioenschappen baan
zondag 13 oktober	Chiasso (CH)	SAL Lugano	Zwitserse kampioenschappen 20 km junioren
16-27 oktober	Porte Alegre (BRA)		WK masters baan
zondag 3 november	Rotterdam	RWV	1e wedstrijd winterserie, o.a. 10 km weg
maandag 11 november	Verdun (F)	La Voie Sacree	Verdun-Bar le Duc, 57 en 21 km weg
zondag 17 november	Rotterdam	RWV	2e wedstrijd winterserie, o.a. 10 km weg
zondag 1 december	Rotterdam	RWV	3e wedstrijd winterserie, o.a. 10 km weg
zondag 15 december	Amsterdam	Alex Wijsman/ LAT/ Benelux Young Race Walkers)	open training/clinic/wedstrijd/prestatietoetocht 5, 10, 15 en 20 km (zowel wedstrijd als prestatie!)
zondag 15 december	Amsterdam	Alex Wijsman/LAT	wegwedstrijd o.a. 5/10/15/20 km, prestatietoetocht zelfde afstanden
zondag 15 december	Yverdon (CH)	Coup de Noël	10 km wegwedstrijd
zondag 5 januari 2014	Rotterdam	RWV	4e wedstrijd winterserie, o.a. 10 km weg
vr 10 t/m zo 12 januari	Wintelre	OLAT/Henk Plasman	trainingsweekend
zondag 19 januari	Amsterdam	Alex Wijsman/ LAT/ Benelux Young Race Walkers	open training/clinic/wedstrijd/prestatietoetocht 5, 10, 15 en 20 km (zowel wedstrijd als prestatie!)
zondag 19 januari	Amsterdam	Alex Wijsman/LAT	wegwedstrijd o.a. 5/10/15/20 km, prestatietoetocht zelfde afstanden

Jubileumtocht Amsterdam-Tilburg

Na het uitstappen op het internationale wandelevenement (161 km) in Weert en de Kempenlandtocht (110 km) in Geldrop twijfelde ik of afstanden langer dan 80 km mijn ding zouden zijn. Vanwege de terugkerende blessure heeft mijn vaste wandelmaat hierover ook zijn bedenkingen. Toch heb ik het plan opgepakt om aan de langeafstandjubileumtocht van WSV Hart van Brabant deel te nemen. Wandelvriendin Wilma heeft deze Amsterdam-Tilburg mars nog niet op haar palmares staan en besluit om samen met mij dit 125 km lange avontuur aan te gaan. WSV Hart van Brabant organiseert voor de 50e keer een langeafstandwandeling en voor de 45e keer deze Amsterdam-Tilburg mars.

Openbaar vervoer

Wilma moet 's-morgens eerst nog werken maar is ruim voor 11 uur bij mijn woonstede. Samen lopen we naar het station in Geldrop en zijn ruim op tijd voor de eerste etappe naar Eindhoven. Helaas, de trein heeft dertien minuten vertraging; erger nog, rondom Amsterdam is het een puinhoop vanwege werkzaamheden. Graag waren we met eigen vervoer gegaan, maar dat is voor de Amsterdam-Tilburg mars geen optie. In Eindhoven is de aansluitende trein nog niet gearriveerd, maar heeft sowieso al tien minuten vertraging. Later, als we in de trein naar Utrecht Centraal zitten, rijdt deze langzaam achter een andere trein aan. Op Utrecht Centraal ontmoeten we drie andere stappers: Anita, Pedro en Albert, allen op weg naar de startlocatie van de Amsterdam-Tilburg mars.

Een reiziger vraagt wat wij gaan doen, antwoord: wandelen van Amsterdam

naar Tilburg. Vraag: hoeveel kilometer is dat. Antwoord: 125 km. Vraag: aan een stuk. Antwoord: ja, bereiken morgen na de middag Tilburg. Vraag: Waar slaap je dan. Antwoord:

Bijna een uur achter op het originele reisschema bereiken we Amsterdam Science Park en kunnen we op zoek

naar de Jaap Eden schaatshal....uhhh, ik bedoel de voetbalkantine er tegenover.

Feest der herkenning

Eenmaal binnen lopen we Jannie en Appie al tegen het lijf en eenmaal boven zijn daar ook: Ed Voogt, Rinda, Mike, Rick, Frank, Marrie, Hannie, Ilona, Arie en natuurlijk Ad, om maar wat bekenden te noemen. We schrijven ons in en ontvangen, naast wat reclame van sponsors, consumptiebonnen voor

elke caférust en een vertrekschema vanuit de opeenvolgende caférusten. Ik mis een routebeschrijving maar ga ervan uit dat we die nog ontvangen. We bereiden ons langzaam voor: nog wat eten, nog wat drinken, nog wat tapen en nog wat bijkletsen met de andere stappers.

Ad Leermakers vraagt het woord en is duidelijk verrast door de goede opkomst. Hij geeft aan dat er ook volgend jaar een Amsterdam-Tilburg mars zal komen.

Al snel wordt duidelijk dat we geen routebeschrijving ontvangen omdat

alles goed gepijld is met krijt op de weg, zoals het Hart altijd doet. Na wat huishoudelijke mededelingen brengen we onze tassen naar de aanhanger en stellen ons op voor de start van deze 125 km lange uitdaging.

Op pad

Jannie maakt nog snel een foto van mijn enkels want ze is er van overtuigd dat als ik uitval dit de boosdoeners zullen zijn. Het startsein wordt gegeven en we vertrekken richting Diemen, Ad geeft het tempo aan, samen met Gerda en zal dit doen tot we verder gepijld worden. Na zo'n 3 km staan we voor een eerste obstakel, de brug over de Korte Diem staat open en dus wachten de zesenvestig stappers keurig tot de doorgang weer vrij is. De stappers vermaken zich prima langs de Gaasp, boerderijen en molens schieten voorbij aan ons gezichtsveld. Na ruim 8 km bereiken we de eerste wagenrust. Hier staat drinken op het menu en al snel kunnen we weer door. Nu koersen we langs de Gein, welbekend van de Kennedymars van Hilversum.....mijn eerste. De weer-

goden delen natte plaagstootjes uit, duidelijk zichtbaar in de Gein, die ons naar Abcoude begeleidt. Plots zien we Cock (van Ilona) als een standbeeld op een brugje staan, hij geniet zichtbaar van zijn positie en begroet ons vriendelijk. Op het stationsplein, na zo'n 13 km wandelen, is de tweede wagenrust en schuift de groep stappers weer ineens. We krijgen toestemming om te vertrekken en via Braambrugge en de Braambrugse Zuwe volgt de doortocht van de Vinkeveense plassen, echter ter hoogte van de Plashoeve, wat Wilma een beetje al te letterlijk wil uiten, worden we weer opgehouden door een opengaande brug. Enkele stappers zijn er al overheen, maar voor de rest wordt het wachten.

Tempo houden

De wegen zijn lang en ook dat zijn we gewend van het Hart en dus tempo houden. Op naar Vinkeveen, waar na 23 km de volgende wagenrust wacht. Deze wagenrust is op het Kloosterplein en sommige stappers zoeken een zitplaatsje omdat we ook hier opgehouden worden. Deze afstand was 10 km, de volgende is aanmerkelijk korter en komt al na 5 km in zicht, bij een boerderij in Poortengen. De volgende rust is wederom na 5 km en is onze eerste caférust.

We stappen stevig door, over een bijna rechte, maar gruwelijk lange weg. Ilona gaf al aan dat het alsmaar recht door zou gaan, maar dat ze dat zo letterlijk bedoelde..... Kockengen, nee niet de geboorteplaats van Cock, viert een feest, niet vanwege ons, maar van wat wél wordt niet duidelijk. Het is wel lastig om tussen de fietsen en de kramen de weg te vinden naar het Verenigingsgebouw. Als we dit uiteindelijk vinden, worden we door de vele feestvierders luid toegejuicht terwijl we ons een weg banen naar de zaalingang. Hier houden wij een uur verplichte rust. We nemen het ervan, een colaatje en mijn laatste mueslibol zorgen voor de inwendige mens en relaxed wachten we tot de organisatie aangeeft dat we tien minuten eerder mogen vertrekken. Ad pro-

beert nog een van de feestvierders te bewegen om voor vijf Euro mee te lopen naar Tilburg, dan zal hij het inschrijfgeld voor zijn rekening nemen; deze stapper is nog niet beschonken genoeg.

Regen

Weer terug door de menigte, de tas in de aanhanger plaatsen en nog even wachten en dan verdwijnen we weer over de Wagendijk richting Haarzuilens. Na die wagenrust stomen we op naar Vleuten, waar we gezelschap krijgen van de 80 km stappers. Hier zien we Hans, die zijn zoveelste tachtiger loopt en die ons luid en duidelijk voorstelt aan zijn medestappers. We stappen door en de wagenrusten volgen elkaar in rap tempo op: de Meern, IJsselstein en nog een keer IJsselstein waar we de radiatoren als baken in het oog houden. De tweede caférust kondigt zich aan en dat is in Nieuwegein. Ook hier hebben we meer dan een uur rust en ook hier nemen we het er van.

Om half twee mogen we weer verder stappen. Eenmaal buiten krijg ik het erg koud en rillend loop ik achter Wilma aan. Eenmaal op tempo komt mijn lichaam weer op temperatuur en verdwijnen de rillingen weer. Al snel passeren we Vianen, Lexmond en Meerkerk. Hier hebben de weergoden er genoeg van en trakteren ons op een druilerig regenbuitje. De volgende wagenrust is in Hoogblokland. Bij deze wagenrust besluit ik mijn wegwerp regenburka aan te trekken omdat het er naar uit ziet dat het voorlopig niet stopt met regenen. Ik neem ook nog een colaatje en terwijl ik dat opdrink, zie ik mijn wandelvriendin Wilma een spurt

nemen. Ik roep haar nog na, maar ze loopt op hoog tempo door. Ik zet alle zeilen bij en haal haar in. Als ik haar dan op de schouder tik, zegt ze: 'ohh ben je daar, ik dacht dat jij daar liep' en ze wijst naar een onbekende stapper voor ons.

De regen is niet zo heftig dat we daar problemen mee hebben, zij het dat er nu een nieuw probleem opdoemt. De pijlen verdwijnen als sneeuw voor de zon en weldra is er geen pijn meer te bespeuren op het wegdek.

We koersen richting de caférust in Gorinchem, maar de pijlen zijn nu uitgewist als hadden ze er niet gestaan. Redden om een tandje bij te zetten om de stappers voor ons in het oog te kunnen houden. Maar ook zij komen in de problemen en zo schuift de groep langzaam in elkaar. De stappers worden nu spoorzoekers. Zij die deze mars al eerder hebben gelopen, proberen herkenningpunten te vinden en al snel zitten we op de juiste weg naar het sportpark en betreden we de kantine van S.V.W.

Route

Ad Leermakers geeft voor het vertrek om kwart voor zeven aan hoe we moeten lopen, ja, dat gaan wij dus niet onthouden en we lopen dus weer gedwee achter de andere stappers aan. Eerst naar Avelingen, vervolgens Sleeuwijk en dan naar Almkerk en hier gaat het weer mis. We missen oogcontact met de lopers voor ons door een gieleke en staan op een kruispunt zonder enige aanwijzing. Wat nu? We wachten op de stapper achter ons en al gauw zitten we weer op de route richting Dussen. We stappen de dijk af en bijna direct de vierde caférust binnen.

Hotel de Koppelpaarden is onze gastheer en hier gaat iedereen voor een uitsmijter of een ander voedzaam ontbijt. Wilma en ondergetekende kiezen voor een broodje kroket. Het is bijna tijd om te vertrekken als Marcel binnenkomt. Hij heeft zich verlopen en dus krijgt hij nog de kans om te foerageren. Het weer is inmiddels opgeklaard en de regenburka kan uit blijven. Gezamenlijk stappen we naar de veerpont die ons

naar de overzijde van de Bergsche Maas zal brengen. Het weer wordt steeds beter en de zon lacht ons toe als we door de koeienhit stappen. Alvo-rens we de veerpont betreden krijgen we een suikerklontje met cognac, blijkbaar een traditie van Yvonne! Op de veerpont wordt Hanny in het zonnetje gezet vanwege haar honderdvijftigste langeafstandwandeling.

Als we de veerpont verlaten, zien we plots ook weer pijlen. Jawel, er staan nieuwe pijlen op het asfalt en dat betekent dat we weer gewoon een eigen tempo kunnen lopen. We stappen Sprang-Capelle door en Sprang om Kaatsheuvel te bereiken. De vrijwilligers die de wagenrusten bemannen zijn nog steeds vriendelijk. Ik neem mijn petje af

voor hun inzet tijdens deze monstermars. De laatste caférust in de Moer komt in zicht en we besluiten daar nog wat te drinken. Vermoeidheid moet nu op onze gezichten af te lezen zijn, want Hans begint aan een peptalk. Hij sluit zich bij ons aan en gedrieën stappen we de laatste 7 km.

Beloning

Na zo'n 4 km stappen bereiken we de laatste wagenrust en worden we getraakteerd op soesjes; we mogen er zoveel van eten als we willen. We willen echter door naar de Reeshof. We stappen gestaag door en net voor 2 uur worden we door de dames van de Zonnebloem ..uhh sorry... worden we door dames met een zonnebloem verwelkomd. De klus is geklaard, dankzij de geweldige organisatie en inzet van de vrijwilligers van WSV Hart van Brabant. Natuurlijk heb ik ook veel steun gehad van Wilma, mijn wandelvriendin. We feliciteren elkaar en stappen de Reeshof binnen. Na 125 km stappen krijg ik dan mijn diploma, herinnering, stempel

in het wandelboekje, een herinneringsbeker en mijn LDW paspoort met de eerste stempel.

We gaan douchen en nemen nog een alcoholische versnapering voordat we huiswaarts keren... en ook nu zit het niet mee met het openbaar vervoer... misschien de volgende keer gewoon doorstappen naar huis.

-Jan Kampman-

Start in Middelharnis, afstand 107,8 km

De 24e omloop Goeree-Overflakkee

Mijn 6e Long-Distance zou, op aanraden van vele collega-wandelaars, de Omloop Goeree-Overflakkee worden. Voorafgaand aan deze tocht moest er nog een vroege dienst gedraaid worden. Niet echt prettig als je een nacht slapen over moet slaan, maar ik had er gruwelijk veel zin in en ook aan mijn voorbereiding kon het niet liggen als er iets verkeerd zou gaan. (Al had ik wel een foutief lijstje gemaakt met de rusten van vorig jaar, niet echt slim als je weet dat het parkoers anders is ingedeeld dan vorig jaar.) De dag voorafgaand had ik alles al klaargelegd, dus na een frisse douche kon de reis naar Middelharnis beginnen.

Voor de start

Mijn TomTom ingesteld op de parkeerplaats die ze hadden vermeld, maar eenmaal aangekomen aldaar bleek het nog een flink eind lopen! Ik besloot om naar de start te rijden en aan de plaatselijke bevolking een mooie parkeerplaats te vragen waar ik langer mocht parkeren dan 2 uur. Slot van het liedje was dat ik maar een brug hoefde over te steken en dan kon ik als het moest al starten, grote tribunes stonden opge-

steld langs de start/finishplaats. Toen ik mijn tas had ingeleverd was het nog

wachten op het startschot dat door de waarnemend burgemeester werd gelost door op een rode knop te drukken.

De kopgroep

Van tevoren was iedereen in verwarring welke kant we op moesten lopen aangezien de tribunes achter de startbanner stonden. Toen de enorme knal had plaats gevonden en de confetti om je oren vloog mochten we toch echt vetrekken. Ik ging in een kopgroep mee

waarin ook Jenny Bergs, Arie Klootwijk, Willem Maaskant en Hein Sanders liepen. We hadden gelijk een stevig tempo te pakken, eenmaal op de grasdijk moesten we iets inleveren. Bij de eerste post op de dijk konden we nog niet scannen aangezien ze nog niet klaar waren, het nummer doorgeven was voldoende en na een beker water vervolgden we onze route. Onderweg naar post 2 "De Vismijn" hadden we flinke tegenwind. Er was daar best redelijk veel publiek aanwezig en we konden pakken wat we wilden bij de stand: appels/banaan, verse broodjes kaas/ham, bouillon, koffie/thee cola enz. Vanaf hier sloot Aad (kennis van Jenny) bij ons aan, hij had met Jenny afgesproken om 50 km mee te lopen. Aad, die ergens in de buurt woonde, kende de route van buiten!

Op het strand

Onderweg naar het strand werd het al goed donker, maar de organisatie had verlichting in de vorm van breekstaafjes op de pijlen gedaan. Op het strand kregen we een flink portie tegenwind te verwerken en de rug stond goed krom (en was nat van het zweet). Eenmaal 3 km strand achter de kiezen werden we gescand bij post 3 "Reddingsbrigade". Na een paar glazen melk en een broodje gingen we voor de 9 km (best lang na zo'n strandje) tot aan de eerste grote rust in Herkingen in Schuur Westhoeve (post 4).

Grote rust

Hier kwamen we aan om 22.57 uur en we moesten wachten tot 24.00 uur. Ik ververste mijn kleding en verzorgde mijn voeten en trok nieuwe schoenen

aan. Daarna ging ik mijn warme maaltijd nuttigen. Op het menu stond bami/saté/kroepoek/rauwkost en een beker-tje yoghurt, ik dronk nog een paar glazen cola en genoot van de live muziek die stond opgesteld bij de tassenpost. Jammer was dat je niet uitgescand werd zodat het gemiddelde van je tijd drastisch naar beneden ging!

Tot aan post 8, waar we eventueel weer bij onze tas konden, liepen we nog maar met vieren: Jenny, Arie, Wim en ondergetekende. Op deze post ververste ik alleen mijn sokken en zag in mijn ooghoeken dat mijn medewandelaars al weer klaar stonden voor vertrek. Ik scande uit en leverde snel mijn tas in en volgde op een kleine achterstand.

11 km

Op post 9 "Hoek van St. Jaepe" werden we verrast met pannenkoeken, ik vulde

hier mijn fles bij en dat was maar goed ook aangezien er een post was vermeld op 5 km en die was er niet! Na post 10 vulde ik wederom mijn fles bij want daarna kregen we een lang stuk voor onze kiezen van 11 km! Wij liepen in het donker en ik vond echt dat er tussendoor nog een postje moest staan (maar ik snap ook wel dat je blij moet zijn dat er vrijwilligers zijn!).

Op de verplichte rust in Ooltgensplaat kwamen wij aan om 5 minuten voor 7

uur en moesten wachten tot 7.30 uur om weer verder te gaan. Ondertussen aten wij een soepje en een broodje en ik ververste wederom mijn kleding, de plaatselijke radio nam een kort gesprekje af en hierna was het weer tijd om voor de laatste 21 km te gaan.

Het laatste stukje

Ook toen hadden we weer tegenwind en we liepen lange stukken dijk in het donker. Het was op Goeree mentaal gezien best zwaar: eindeloze dijken die ook nog eens lekker schuin of bol erbij liggen en als dat niet het geval is, dan groeit er wel gras op, met een beetje mazzel inclusief schapenkeutels. Toen we het stadje Stad a/h Haringvliet verlieten, na gescand te zijn, zag ik plots iemand achter ons lopen, na 100 kilometer op kop te hebben gelopen samen met Jenny Bergs. Hij haalde ons in op de dijk, waar een enorme tegenwind was. Jenny had al een keer last van kramp gehad, zij gaf aan dat ik er achter aan moest (om als 1^e binnen te komen) maar dat was voor mij geen optie, aangezien we al die kilometers gezellig samen hadden gelopen. We bereikten de finish na 15 uur en 23 minuten gelopen te hebben, volgens hun scanning 7 kilometer per uur, mijn gps gaf aan 7.6 kilometer per uur maar die stopt dan wel als we rusten.

Het was een mooie eerste Omloop, die inderdaad prima verzorgd was, en mooi weer met een gruwelijk tegenwindje. Bij deze wil ik de organisatie en vrijwilligers bedanken voor hun vriendelijkheid en gastvrijheid!

-Jack Bertrums-

Veel latte macchiato en steile hellingen

Westerwaldsteig (1)

1 mei: Per bus reizen we naar NS Driebergen/Zeist. We gaan verder met de trein via Arnhem, Siegburg/Bonn en Siegen naar Herborn. Omdat de trein in Siegen vertraging heeft, missen we onze overstap en zijn gedwongen 55 minuten te wachten op de trein naar Herborn die maar een keer per uur vertrekt. Rond half drie gaan we op pad. Bij het station van Herborn zien we verschillende markeringen, maar geen daarvan is voor ons bedoeld. De reden is simpel: de Westerwaldsteig begint op de Markt van Herborn. Op weg naar de markt zien we prachtige vakwerkhuisen. Op de markt is het druk door een muziekoftreden. Op 1 mei wordt in Duitsland de Dag van de Arbeid gevierd en is het een vrije/feestdag. Net boven een kraampje zie ik de tekst staan: Start Westerwaldsteig.

Bij het verlaten van Herborn merken we al meteen dat het wandelpad flink stijgt. Eenmaal in het bos wandelen we hoofdzakelijk over grintwegen. Bij HerbornBurg daalt ons pad weer en lopen we door een buitenwijk. Opnieuw komen we door bosgebied. Bij een hoog viaduct constateer ik een kleine parkeerswijziging en laat dat bekomen met een rustpauze op een bankje. Vlak na het viaduct komen ons een aantal bekende wandelaars tegemoet. Deze wandelaars herken ik van Wandelen op dinsdag bij OLAT. Aan één van hen had ik kort tevoren nog om informatie over de Westerwaldsteig gevraagd en gekregen.

In het dal waar we doorheen wandelen staan talrijke bomen en struiken in bloei. Vooral wit overheerst. Voordat HerbornUckersdorf wordt bereikt, komen we nog langs het vogelpark dat we rechts laten liggen. Niet omdat we niet geïnteresseerd zouden zijn, maar vanwege de tijd.

In Uckersdorf overnachten we op een adres dicht bij het parkoers. Het is in een Ferienwohnung, waar we ook voor slechts één nacht terecht kunnen. Het is een appartement met keuken, waar we op basis van logies en ontbijt verblijven.

2 mei

We beginnen de dag in de Edeka-super en kopen voor €15,70 4 latte macchia-

to's, 3 belegde broodjes, 2 bananen en een bruin brood voor onderweg.

Het eerste traject van ons wandelpad gaat vandaag over een bergkam. Diverse malen krijgen we dan ook prachtige panorama's te zien. We komen nog langs de 348 meter hoge Kramberg. Daarna gaan we in zuidelijk richting, langs Medenbach. Bij de Königsberg, die ten noorden van Erdbach ligt, zien we in de verte twee mensen op een bankje zitten, een mooi punt om ons op te oriënteren. Even wandelen we ook

nog door de bebouwde kom van Erdbach. Daar rusten we uit op een bankje vlak bij een begraafplaats en maken van de gelegenheid gebruik om wat te eten en te drinken.

Nu maakt ons pad een flinke slinger vanwege een steile rots. Even later lopen we boven over de rots, waar een hekwerk langs loopt voor de veiligheid. Er wordt hier kalk gedolven en we zien zelfs even een deel van een fabriek boven de bomen uitsteken.

In het centrum van Breitscheid informeren we waar we ergens koffie kunnen drinken en dat blijkt bij een bakker annex slagerij te zijn.

Naast grintwegen gaat ons pad vandaag ook over graswegen en zandpaden. We komen langs het vliegveld van Breitscheid en houden nog een rustpauze. Nabij Heisterberg wijkt de gemarkeerde route erg af van de GPS-route.

Dan komen we bij de Heisterberger Weiher. Al lang van te voren zien we een hoge mast, waarvan we denken dat het een zendmast is. We vermoeden ook dat daar dicht in de buurt ons overnachtingsadres is.

We steken een verkeersweg over nabij een rotonde en blijven langs de B414 lopen. In Breitscheid is de lucht inmiddels betrokken en van een vrouw horen we dat er voor die middag regen is voorspeld.

De vrouw die met twee mannen staat te buurten horen we ook nog zeggen dat ze ons wil laten rusten op de bank, maar dat is een beetje moeilijk, omdat de hond er op ligt. We verzekeren haar dat het met onze vermoeidheid nogal meevalt omdat we juist een rustpauze hebben gehouden. De tuin van de vrouw is mooi ingericht en we maken er een foto van.

Rond 15:15 uur komen we in Fuchskaute. Hier overnachten we in het 3-sterren hotel.

3 mei

Op zich was de overnachting in Fuchskaute in orde, een minpuntje was: we hadden slechts één stoel op de slaapkamer. Achteraf kregen we ook nog een openstaande rekening te betalen van €12,50. Dat ondanks onze vraag bij vertrek of alles was voldaan.

Rond 9 uur beginnen we aan onze wandeldag. We steken de B414 verkeersweg over en gaan boven langs Homberg. Nabij Löschteich volgen we een grindweg in een haakse bocht naar rechts. Mijn GPS meldt echter spoedig dat het verkeerd gaat. Na even zoeken, komen we op een pad dat door de bossen loopt. Ondanks dat het pad in eerste instantie niet opvalt, is er goed gemarkeerd. Wel is het hier oppassen geblazen voor de talrijke boomwortels. Dan komen we in Rehe. Hier kunnen we bij een bakker rusten en bestellen een latte macchiato met een stuk rabarbertaart. Daarna lopen we naar het stadhuis dat schuin tegenover de bakkerij ligt. De voordeur van het stadhuis moet heel mooi zijn, maar dat valt ons in eerste instantie tegen. Later blijkt dat de voordeur aan de achterkant, langs de doorgaande weg, ligt en inderdaad heel mooi is.

Na Rehe zetten we koers naar het Krombachtalstuwmeer. Op een splitsing ontwaren we een picknickbank en besluiten hier ons lunchpakket op te eten. Er is hier ook een kraan met zuiver water om te drinken, maar die blijkt niet goed te functioneren. Om onze flesjes met dat gedruppel te vullen zou heel veel tijd kosten.

We lopen al een tijd langs militair terrein en opeens zien we vrij snel achter elkaar twee reeën lopen.

Bij Rennerod volgen we een verkeersweg, die we later via een tunneltje onderdoor gaan. Dan komen we bij Haus am Arlsberg en drinken hier ieder twee latte macchiato's. Hier kun je ook overnachten, maar bij informatie vooraf vond ik geen inlichtingen op de website. Bij het afrekenen krijg ik een halve euro te veel terug. Ik maak de ober daarop attent en hij bedankt me hartelijk.

Wij gaan verder en komen bij de Alter Bahnhof in Rennerod en even verderop bij de Heksenboom. We volgen de spoorlijn naar de B255. De gemarkeerde route loopt nog iets verder door, maar maakt dan een lus om verderop terug te keren bij de B255. We besluiten om hier over te steken via de spoorlijn, die schijnbaar niet in gebruik is. Daarna lopen we min of meer langs een bosrand, westelijk van Rennerod. Bij de Friedhofstrasse verlaten we de route voor overnachting.

Dit adres valt ons erg tegen. In het café mag gerookt worden en onze kamer is aan de kleine kant. Voor de glazen deur hangt een gordijn waar je zo doorheen kijkt. Gelukkig hebben we wat hand-

doeken. Eén grote handdoek gebruiken we om met behulp van wasknijpers voor de glazen deur te hangen.

4 mei

In tegenstelling tot mijn vorige aanmerkingen op ons verblijfsadres, genieten we vanmorgen van een goed ontbijt. Na het ontbijt gaan we rond half negen op pad. Wij lopen even bij de bakker binnen en kopen behalve brood ook limonade. Daarna vervolgen we de wandeling en komen we in Seitenstein. Daarna volgt een lange weg naar de Grosser Secker Weiher.

Omdat het café-restaurant op een camping pas over een uur haar deuren opent, maken we gebruik van een

bankje om iets te eten en te drinken. Onze wandeling gaat daarna verder naar Dapprich. Ook hier een café, dat vanmiddag om 2 uur pas opengaat. Daarna komen we in de buurt van de Holzbachschlucht. We volgen in eerste instantie een pad over een zeer steile helling, maar besluiten dan om te keren en een alternatieve route te volgen naar de Holzbachschlucht. Dat pad loopt aan de andere zijde van de Holzbach.

We krijgen uitzicht op Gemünden, maar we lopen om de plaats heen. Aan de rand van Winnen maken we van de gelegenheid gebruik om ons om te kleden, een korte broek lijkt ons nu wel geschikt. We lopen opnieuw langs Gemünden, nu aan de westzijde. Verschillende keren zien we ook verwijzingen naar de Katzmühle. Deze uitspanning wordt uiteindelijk ook bereikt. Hier drinken we koffie verkeerd, omdat ze geen latte macchiato hebben; een bord soep maakt dat gemis gedeeltelijk goed.

Bij Westerburg stijgt ons pad opnieuw

en we lopen daarbij als het ware over een rots boven Westerburg. Later verlaten we de officiële route om bij het afgesproken adres in Westerburg te komen. Het hotel is gehuisvest in een oude villa die in 2011 is gerenoveerd. Zowel van buiten als van binnen ziet het er mooi uit. De kamers zijn goed en de bediening blijkt uitstekend.

5 mei

In de Alte Landratsvilla Hotel Bender is het goed overnachten, het blijkt wel ons duurste hotel tot nu toe te zijn. Na afrekening kijk ik nog eens goed naar de rekening omdat het bedrag me erg tegenvalt. Bij navraag blijkt dat er ook een diner van iemand anders op onze rekening is gezet. Dit wordt administratief verwerkt door het hotel. Wij krijgen daarvoor een check thuisgestuurd waarbij rekening is gehouden met de extra bankkosten van €22,77.

Het is al behoorlijk warm als we om 9 uur op pad gaan. De jas gaat al uit voordat we het kasteel Westerburg verlaten. We pakken het parkoers weer op en blijven langs de bosrand wandelen tot aan Herkenroth. Daar steken we een spoorlijn over en even verderop ook nog eens een drukke verkeersweg. We blijven voortdurend door bossen lopen. Nabij Braunscheid loop ik even alleen van de route af om te zien of er misschien een café in de buurt is, maar niets te zien dat er op lijkt. Nabij Rothenbach steken we een beekje over via een ijzeren brug, waar Coos wordt vereeuwigd op de gevoelige plaat.

Ook bij Rothenbach lopen we even van de route af op zoek naar een café, maar ook hier is geen café te bekennen.

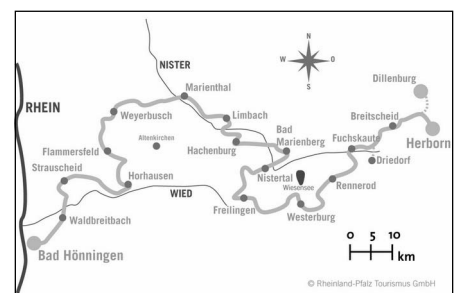
Nabij Rothenbach klopt de ingetekende route ook niet meer. Omdat er verder geen zichtbare aanduidingen meer zijn, besluiten wij de GPS-route te volgen. Later verschijnen de markeringen toch weer. We krijgen ook nog uitzicht op een Weiher.

We passeren Wölferlingen en komen bij Freilingen, waar Hedy's hotel niet meer blijkt te bestaan. Dus ook geen kans om koffie te drinken. Uiteindelijk lukt het ons wel om in het centrum van Freilingen een latte macchiato te drinken. In het café zit al een groep die zelf taart bij zich heeft, die dus niet voor ons is bestemd. Maar als de groep vertrekt blijven er nog twee taartjes voor ons over. Zo zie je maar dat geduld wordt beloond.

We bestellen een taxi, die een uur later pas arriveert. Rond 5 uur komen we in Dreifelden aan bij ons gastverblijf 'Zum Seeweier' dat dicht bij de plaatselijke kerk ligt. Coos blijft op de kamer en doet een wasje, terwijl ik nog wat rondkijk in Dreifelden. 's Avonds eten we warm in het Gasthof.

De evangelische kerk in Dreifelden is een heel bijzonder bouwwerk: het huis van God is ongeveer 1000 jaar oud en behoort daarmee tot de oudste kerken in het gehele Westerwald. Daarbij zou de historische betekenis bijna niet ontdekt zijn. In de jaren na 1950 werden tijdens renovatiewerkzaamheden Romeinse visgratenmonsters in de muur ontdekt die een verklaring geven over de ouderdom van de kerk. Thans, 1000 jaar later, is het huis van God de zetel van de kerkgemeente Dreifelden.

-Henri Floor-
(wordt vervolgd)

Alle wegen leiden naar (1)

Conclusie van Lies Wesseling na haar ervaringen in mei jl. op het veelbeschreven pad naar Compostela:

De reis was fantastisch, het meest blij ben ik met het feit dat we allebei geen blessures hebben opgelopen, geen blaren, spierpijn, diarree of iets dergelijks. We hebben het onderweg wel anders meegemaakt!

Wat een avontuur, mijn hoofd zit er nog vol van, dat zal iedereen die deze tocht gemaakt heeft begrijpen, ook al hebben we slechts 3 weken gewandeld, zo'n 450 km tot Leon. De prachtige natuur, de ontmoetingen, onverwachte dingen, allerlei toonaarden van het weer, regen, kou (6-8 graden), natte sneeuw, oh ja, ook heerlijke zon!

1e dag: zaterdag 4 mei 2013

Het grote avontuur begint vroeg, onze vlucht vertrekt om 07.10 uur met Transavia vanaf Rotterdam en om precies 08.50 uur hebben we weer vaste grond onder ons in Biarritz. Nu nog wachten op de Bourricot Express, een taxibusje voor 8 personen dat ik van tevoren heb gereserveerd. Niets te zien, maar om 09.40 uur arriveert het busje eindelijk. De taxi-chauffeuse rijdt er pittig overheen, ik zit gelukkig niet voorin.

In Saint Jean Pied-de-Port eerst een stempel gehaald bij het Genootschap van Sint Jacob, daar hangt ook al een portret van onze Willem en Maxima. Geeft een goed gevoel. Daarna boodschappen doen, stokbrood, kaas, jam en water, je weet immers niet of je wel of niet iets tegenkomt onderweg. Vervolgens een terrasje. Blijkt een crêperie te zijn, heerlijke

lichte crêpes sucré gegeten en thee erbij. Tenslotte maar eens op pad, daar zijn we voor gekomen. Het is 12.00 uur. Meteen zie ik ook een slimme winkel die behalve souvenirs ook stokken verkoopt. Bij aankomst op het vliegveld bleek namelijk dat het rubberdopje van mijn stok verloren is. Hier kunnen we er eentje kopen en ik koop ook nog een schelp voor achter op de rugzak. Nu kunnen we echt op pad. Het gaat meer omhoog dan ik voor mogelijk heb gehouden, Diekirch is hier helemaal niets bij. De temperatuur is zowel buiten als binnen gestegen. Buiten is het schat ik 22 graden, binnen weet ik niet.

Na een minuut of 40 voel ik een druppel en wat later nog een.... gaat het

toch regenen? Nee het eerste luie zweet komt eruit. De weg is geasfalteerd en we mogen vaak van het uitzicht genieten, soms om de 50 meter (uitrusten). Heel goed drinken. Warm dat we het hebben, we zijn doorweekt. Als we op ca. 500 m lopen doen we de jas aan, dat is beter.

Toch verder ploeteren en zo staan we heel onverwacht voor de herberg om 14.55 uur, ja ik heb even op de klok

gekeken. Slechts 8 km gelopen, hoogte 795 meter. We zijn in Orisson.

We slapen op een 10-persoonskamer en maken kennis met nog andere Nederlanders o.a. Johan en Dan. Gelukkig is het nog niet druk, want ik weet niet goed hoe ik het allemaal moet 'handelen' met m'n spullen. Heb alleen een beneden-bed, Ria slaapt boven, er is geen stoel of zo om iets op te leggen. Kan meteen douchen, lekker heet. Je krijgt een muntje voor 5 minuten, dat is echt genoeg.

Daarna gaan we in de herberg zelf zitten, de open haard is aan, het diner is al om 18.30 uur. Het avondeten begint met een gevulde bonensoep, erg lekker, het water en de wijn staan op tafel.

Ga je gang. Ondertussen wordt gevraagd of ieder die zich daartoe geroepen voelt zich voor wil stellen.

Dat is best leuk, iemand uit Brazilië, een meisje uit Rusland, wij uit Nederland, verder Duitsers, Australiërs, Spanjaarden, Fransen, etc.

De hoofdschotel is ook een bonenschotel met heel veel verse kruiden, erbij een schaal met een soort rolladevlees. Het is erg smakelijk, maar ik neem er niet teveel van: bonen, dat kan wel eens diepgang veroorzaken.

Heel vroeg gaan we naar bed. Omdat ze de eetzaal willen dekken voor het ontbijt moeten we er rond 20.15 uur uit, buiten is het te koud om op het terras te zitten, dus dan ga je maar slapen om 20.45 uur en graag ook. Hier en daar een snurk, diepe zucht, lampje aan naar het toilet. Mariska uit Canada zit nog lang te ritselen

met haar spullen, maar toch slaap ik goed.

2e dag: zondag 5 mei 2013

Ja, je bent vroeg wakker als ze met z'n tien tegelijkertijd zo snel mogelijk weg willen. Ik krijg het niet voor elkaar om binnen 20-30 minuten mijn rugzak te pakken. Ria maant mij dat het morgen toch wel wat sneller moet. Ik doe mijn best, maar handigheid is niet m'n beste eigenschap.

De ochtend is schitterend, nog snel even foto's maken van de opkomende zon over de bergen. Wat een prachtig uitzicht. We gaan op pad, het is koud, maar droog en de lucht ziet er geweldig uit.

Op het einde van deze route die ons 23 km verder brengt, schijnt een berucht beukenbos te zijn met een enorm steile afdaling, maar ook schijnt er een alternatief te bestaan. Eerst hier maar eens van genieten. Wat een zuivere lucht. Steeds hoger en hoger gaat het. In de verte staat ook nog een Mariabeeld, Ria wil dat even van wat dichterbij bekijken, ik waag me er niet aan. Het pad is mooi en ik hoef niet over de rotsblokken. De wind is erg koud en je merkt dat je steeds hoger komt. We zien een schuilmuurtje voor paarden en daar eten we wat uit het vuistje, er achter kunnen we plassen, moet ook gebeuren. Op het pad, dat we door een weiland volgen, staat een kudde paarden te grazen, ja we moeten er langs, achter, voor of overheen. Gelukkig blijven ze rustig door grazen en dat hebben we ook weer gehad.

Hoog in de lucht vliegen roofvogels. Een mooi groen uitzicht in verschillende tinten.

Wat omhoog gaat, gaat ook weer omlaag, hier en daar ligt nog sneeuw langs de paden, soms is het een beetje modderig. Vorige week was deze pas, de Napoleon-route, nog afgesloten vanwege de sneeuw.

We horen ook het bericht dat er een pelgrim omgekomen is. Tegen alle waarschuwingen in is hij toch op pad gegaan en omgekomen, schijnbaar door sneeuw, mist etc.

Ergens aan de kant van de weg eten wij ons stokbrood op, dat Ria vakkundig belegt met de gekochte kaas en we gaan weer verder.

Dan komen we op een hoog punt van 1.395 meter. Ergens zou hier de alternatieve afslag moeten zijn om niet in dat steile beukenbos te komen. We vinden het niet. Er komt nu en dan een wandelaar voorbij, maar die weten het ook niet. We lopen door en komen bij een rood-wit lint, dat betekent: niet doorlopen. Wij zoeken naar alternatie-

ven, maar vinden die niet. Zo lopen we wel een half uur te dubben. Er zijn mensen die toch doorlopen. Ja maar is dat dan niet gevaarlijk, vragen wij ons af. Eindelijk komen er ook Spanjaarden naar boven. Bij vragen blijkt dat dat rood-witte lint betekent "verboden voor auto's", wij mogen er doorheen. Dan diep naar beneden, waar toch het beruchte beukenbos is. Nu voetje voor voetje, vooral geen haast. Er loopt een lange Engelsman, heel langzaam, hij draagt een Burberry colbertje! + wan-

delschoenen en rugzak. Gelukkig is het droog, maar het is wel oppassen met al die losse keitjes. Na een afdaling van een uur komen we dan toch uit in Roncavalles bij het klooster. We besluiten om hier wel een terrasje te pakken, maar niet te overnachten. Het is 13.30 uur en we lopen door naar Burguete, waar zoals ik gelezen heb een aardige hostel is, kosten €28,- voor 2-pers.kamer met bad t.o. de kamer. Doen we.

Lekker douchen, haren wassen, wasje doen en buiten ophangen in de tuin. Daarna glaasje wijn drinken. We eten heel simpel, salade met tonijn, kip met frites en een ijsje toe. Dan binnen nog koffie en thee, dat alles voor €22,50. De man achter de bar is een Argentijn, dus praten we over Maxima en de paus. Daarna buenas noches.

3e dag: maandag 6 mei 2013

Luxe en heerlijk geslapen, natuurlijk zo met z'n tweeën. We hebben ons eigen

brood opgegeten, we hadden nog een stukje kaas en een jammetje, toen weg. Ria had nog zo gezegd: vóór we weg gaan alles controleren, niets vergeten? Klaar voor de start mist Lies haar rode petje. Iedereen kent dat van mij, ik moet hem bij me hebben. De groene regenpet ligt er wel. Ik heb geen zin om die grote rugzak helemaal weer leeg te maken. Kom op zeg, we gaan! Ria zegt me nog even onder het bed te kijken en ja hoor, daar ligt ie, hoera!!

Wij op weg, het heeft vannacht behoorlijk gevoren, er zit ijs op de ramen van auto's en het gras is ook wit. Maar, de lucht is strak blauw. Het kan slechter! Heel landelijke omgeving. Er zitten vandaag twee pittige beklimmingen in: de Alto de Mezkiritz op 920 m, afdalen tot 630 m dan weer omhoog naar de Alto de Erro, daarna gevaarlijke afdaling tot aan Zubiri.

We zien alpenweiden, dan weer beuken, eiken en dennen. Bij mij begint het weer te regenen van binnenuit, dus het is vaak stilstaan om "van het uitzicht te genieten".

Rond 07.45 uur zijn we op weg en plm. 10.30 uur komen we op een kerkpleintje, waar we de Nederlanders Johan en metgezellen tegenkomen. Even gezellig praatje gemaakt.

Een tijd verder zien we een opstootje,

het blijkt dat een schaap vast zit in struikgewas en draad. Hij wordt door een paar stoere pelgrims bevrijd.

Nou: what goes up, goes down. Dat weten we! Gelukkig is het droog, het is zwaar genoeg. Maar het gaat goed en zo bereiken we Zubiri rond 13.25 uur. Ria weet een herberg waar ze vorig jaar niet zo tevreden over was, dus we zoeken naar een andere. We vinden een schone plek voor €17,-: El Palo del Avalano. Niet in een stapelbed, maar een gewoon bed, wel met een stuk of twaalf mensen op de slaappleats.

Nu eerst vers sinaasappelsap, daarna een biertje.

We komen in gesprek met de Nederlanders Johan, Dan, Jan en Anneke en besluiten gezamenlijk te gaan eten. We eten lekker en goedkoop.

Je hoort het vaak en het komt ook uit: tijdens het eten komen de verhalen los, bedrogen echtgenoot, kind verloren (verongelukt door dronken automobilist), borstkanker etc. Je bent anoniem en toch met elkaar verbonden.

De wijn smaakt goed en dat maakt de tongen natuurlijk ook los.

Voor 22.00 uur liggen we al op bed. Ik heb goed geslapen tot 01.45 uur, maar daarna hoor ik de klok slaan om 02.00, 02.30, 3.00, 3.30 en 4.00 uur, daarna niet meer.

4e dag: dinsdag 7 mei 2013

Toch weer goed opgestaan, maar ik ben nog steeds niet "ingespeeld" op het binnen een half uur klaar zijn met alles inclusief inpakken. Hoe doen ze dat toch? B.v. ben ik klaar met inpakken, ben ik vergeten m'n voeten in te smeren, ja dat wil ik nou eenmaal, moet ik dat dan laten zitten? Ik dacht het niet. Maar toch zijn we om 07.40 uur op pad, het is warm, vochtig, een graad of 17.

Volgens mijn boekje is het niet zo'n zware dag vandaag tot aan Pamplona. Ca. 20 km, geen grote hoogteverschillen, heuveltje op en af, soms hele gemene. Dan een tegelpad, maar dat is glad, het gras idem en modderig. Heilige Christoffel en boeddha buddy sta mij bij. Ja het lukt, maar het is heavy.

Toch ben je dan oh zo blij als de enige

bar dicht is, maar een klein eindje verder om de hoek toch wel iets open is. Ik zie het nog voor me, ze hebben zelfs een openlucht houtgestookte oven. De poes zit boven op tafel, te wachten op restjes worst of zoiets. Lekkere koffie con leche gedronken met een chocolade croissant. Ik ben weer helemaal verzoend met het leven. We zien ook weer de Engelsman in nog steeds hetzelfde Burberry colbertje.

Uiteindelijk lopen we vrij gemakkelijk Pamplona binnen over de Magdalenabrug.

Via de Citadel lopen we een druk deel van het centrum in. In een zijstraat vlakbij de kathedraal ligt onze herberg van Jesus en Maria. Voor €7,00 hebben wij een (stapel)bed met laken en sloop. Het is een verbouwde kerk, de 2 middenscheppen zijn gescheiden door een

wand, totaal 120 slaappleatsen en er is ook nog een trap naar boven, waar je door een glazen plafond boven je ziet waar het verder gaat. De haren rijzen me te berge. Ria is gelukkig bereid het bovenste bed te nemen, naast mij ligt een Portugees. Gelukkig vind ik een vensterbank waar ik wat spullen kwijt kan. Verder ontdekken we vlak bij ons een invalidentoilet met douche en wastafel. Daar is het allemaal wat ruimer. Wat een bof. Ik ben echt heel serieus van plan om 's morgens vlotter klaar te zijn. Haal vandaag dus niet de slaapzak uit de rugzak, maar alleen het eigen laken, leg m'n fleecvest erover heen als "deken".

Vervolgens alles terug in de rugzak wat ik niet meer nodig heb. Ook de drinkzak, waar ik ontzettend veel plezier van heb, is gevuld.

Zo, er komt schot in de zaak. We hebben afgesproken met Johan, Dan, Jan en Anneke een rondje Pamplona te doen, we zitten immers pal in het centrum. Bij een Info een plattegrondje gehaald en na een biertje op weg naar de Plaza del Toros. De kathedraal blijkt tevens museum te zijn, waarvoor betaald moet worden en wat wel wat tijd kost. Onze dorst blijkt groter te zijn dan de culturele dorst. Heel barbaars! We lopen een beetje rond nu we hier toch zijn in de stad waar Hemingway ook veel verbleef. Uiteindelijk belanden we op een groot terras voor een glas wijn en we besluiten dan ook maar hier te eten (pelgrimsmenu). Wat ziet het er van binnen mooi uit! Het plafond, de lambriserings, spiegels, verlichting etc. Het eten is middelmatig, net als de wijn. Deze avond genieten we het meest van de verhalen van Dan (vroegere verkeringsstijd) en Johan die in een band gespeeld heeft en nog in het voorprogramma heeft opgetreden van de Stones. Dat ze "hash"-feesten organiseerden met zware Van Nelle met gedroogde theeblaadjes. Nu is hij de gelukkig opa van een kleinzoon van 7 jaar en gaat samen met hem in de tuin kamperen.

Toch weer bijtijds terug en we besluiten morgen vroeg te gaan ontbijten om 06.30 uur ergens in een straatje om de hoek.

5e dag: woensdag 8 mei 2013

Het is gelukt, lekker geslapen, ondanks volle herberg. Om de hoek om 06.30 uur ontbijt en om 06.45 uur op pad. Het is warm en vochtig, 17 graden. We lopen Pamplona uit via de Citadel. Gelukkig is er ook heel vroeg een lunchroom open, waar ik naar het toilet kan. Verder via een studentenpark, overal staan de gele pijlen van de Camino, of zelfs tegels in de trottoirs. Het is goed aangegeven. Eerste stop is na ca. 5 km. Lekker café con leche en dan weer verder. Vanmiddag zou er regen komen, je weet het nooit. Ik heb me ingesteld op een flinke klim met eenzelfde afdaling, op bijna 800 m over onverharde paden: de Alto del Perdón. Daar staan opmer-

kelijke pelgrimsmonumenten: een groepje ijzeren silhouetten en veel windmolens. Ergens staat: "Waar de weg van de wind de sterrenroute kruist".

Het is weer meer dan pittig, maar met een beetje verstand te doen. Net halverwege de klim gaat het regenen en moet ik zien dat ik de hoes over m'n rugzak krijg. Eerst dat ding op de grond en gelukkig komt Jan net langs en die helpt me, als je het weet is het gemakkelijk. Dan weer verder omhoog.

Ondanks de zware bewolking is er een prachtig uitzicht. Verder de mooiste bloemen, wilde tijm, hele kleine, intens blauwe bloemetjes op het rood/bruine zand, ze hebben geen blaadjes. Ik geniet enorm. Wij verliezen de Nederlanders uit het zicht en kachelen door naar Puenta la Reina (met de beroemde brug). De afdaling gaat goed, het slechte weer blijft uit.

Rond 13.30 uur zijn we in Puente la Reina, 24 km gelopen. We discussiëren even over de herberg, wel/niet. Besluiten dan toch door te lopen naar de herberg waar Ria vorig jaar was met Dion: Santiago Apostól, waar we echter wel een steile klim van 300 m voor over moeten hebben.

De buitenkant ziet er bij aankomst niet uit: het lijkt wel een kamp met dat hekwerk eromheen, ligt ook heel verlaten hoog in het land. Binnen is het super, schoon, apart damessanitair. Kost 8 euro. Ik vind het prima, ga er ook niet meer uit. We hebben een slaapzaal van 10 personen voor ons drieën, de derde is een Italiaan die al slaapt als wij om 21.30 uur op de kamer komen. Hij had die nacht ervoor slecht geslapen en bedankt ons 's morgens voor de rustige nacht.

Menu keuze uit 2 voorgerechten, salade, macaroni etc., als toetje neem in

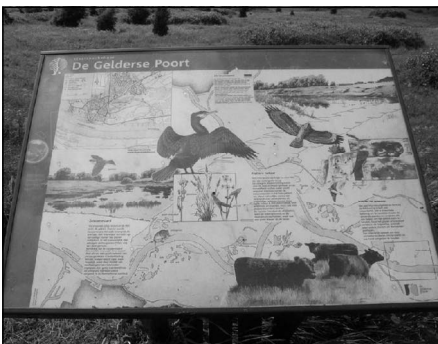

een bekertje yoghurt. De klapper is de wijn (is altijd inclusief). Ik bestel niets vermoedend een "vaso". Het blijkt een grote Beierse Bierpul te zijn vol wijn! Lachen natuurlijk. Ik heb toch maar om twee gewone wijnglazen gevraagd. Natuurlijk kreeg ik die!

-Lies Wesseling-
(wordt vervolgd)

Wandelen op het Pieterpad (7)

Naar Lobith, einde deel 1

Naar Braamt

Na het oversteken van de Ettenseweg gaat de route door een open stuk met weilanden, afgewisseld door maisakkers. We passeren het buurtschap Warm en dat hebben wij het ook wel in de zon. Via de Hommekensweg en een pad langs een sloot bereiken we om twaalf uur het dorp Braamt. Het is het eerste dorp in het Kleefs gebied. Het is nog een echte katholieke gemeenschap van zo'n 1000 inwoners, met schutterij, fanfare en een carnavalsvereniging. Even later zijn we welkom in "Buuten Westen", een nieuwbouwwijkje.

Nieuw stuk Pieterpad net open.

Over de Hulleweg komen we bij de Oude IJssel aan. Er is een nieuwe stuw gebouwd met een sluis voor de pleziervaart. Er gaat ook een wandelpad overheen. Een werknemer van het Waterschap Rijn/IJssel is bezig om de stroming te meten en we mogen op de instrumenten meekijken hoeveel kubieke meter water er per seconde over de stuw gaat. Hij zegt dat het Pieterpad ter plaatse is gewijzigd. Juist de week er voor is een nieuw stukje Pieterpad officieel geopend over de sluis en achterlangs de waterzuivering naar de Ettenseweg. Wij kunnen daar dus mooi gebruik van maken.

Montferland

In de verte zien we de heuvels van het Montferland, maar ook dat boven die heuvels donkere wolken zich samenvakken. Volgens ons regent het daar al. Voordat we boven op de Hettenheuvel (86 m) zijn, lopen we in een felle striemende regenbui met harde windstoten. Een paar minuten later schijnt de zon alweer. Dit zal zich tot aan Hoch Elten blijven herhalen. Boven op de bergrug is de Grote Kruis Allee, een lange rechte bosweg. Het is eigenlijk een saai stuk door het toch mooie Bergher Bos. We steken de N-335 over en bij de Peeskes-

weg eten we in een bushokje onze boterhammetjes op. Dan verder de lange rechte laan door het bos tot aan de Boterweg. De naam herinnert aan de levendige boterhandel over smokkelroutes tussen Nederland en Duitsland. Via een stukje heide bereiken we de snelweg A-3.

Een stukje Duitsland

Het viaduct over de snelweg is tevens de grensovergang en we wandelen nu het Eltense gebied van Duitsland binnen. Na WO-II is dit gebied nog tot 1963 door Nederland geannexeerd geweest als genoegdoening voor de geleden schade in de oorlog. Dit werd door Duitsland afgekocht met 280 miljoen Duitse Markten.

Het is nu oppassen met de wit-rode markeringen want het Noaberp pad gaat op sommige stukken gelijk mee op of soms kris-kras er tussendoor.

Hoch Elten

Met de beschrijving lukt het toch om de goede route aan te houden en in een stevige regenbui wandelen we het hooggelegen Hoch Elten binnen. Als de zon schijnt zijn de terrassen van de restaurants vol met toeristen, maar nu is er niemand te zien. De St. Vituskerk maakt onderdeel uit van het in 967 gestichte vrouwenklooster. Het staat nu in de steigers voor restauratiewerk. In het Brunnenhaus kun je de meer dan 1000 jaar oude Drususput bezichtigen, maar ook die is gesloten. De 57 meter diepe put is genoemd naar de Romeinse veldheer Drusus.

Lopen langs de grens

We verlaten Hoch Elten en dalen scherp af over een bospad met veel grote losse stenen, het is goed oppassen om niet te struikelen. Onderaan gaan we onder een spoortunnel door en lopen via een oude stalen brug over een oude Rijnstrang. Dit was ooit de hoofdtak van de Rijn, die de stuwwal aanvat. De oude rivierarm is tevens de landsgrens. We passeren dan ook op weg naar Spijk de grensstenen 662 en 661 die links van de weg staan. De weg zelf ligt in Nederland. Even later wandelen we Spijk binnen.

Over de Rijndijk

Spijk wordt ook wel het steenarbeidersdorp genoemd vanwege de vele steenfabrieken langs de rivier. Tegenwoordig heeft het dorp nog maar 700 inwoners. We wandelen door het centrum naar de Rijndijk, ook wel Spijksedijk genoemd. Hier is de echte plek waar de Rijn ons land binnenkomt. Boven op de dijk hebben we een prachtig uitzicht op de brede rivier. Er is veel scheepvaart op de Rijn en het valt op hoe groot de binnenvaartschepen tegenwoordig zijn. Er staat een sterke wind pal tegen en we hebben het gevoel dat we, net als de fietsers, van de dijk af worden geblazen. Omdat de camping niet aan het Pieterpad ligt, verlaten we bij een grote steenfabriek de dijk en het Pieterpad en houden een pad aan naar Lobith.

Naar Lobith en Herwen

Op de Tengnagelweg staat een rij huisjes waar net de postbode de brieven bezorgt. Piet ziet op de weg een blauwe envelop van de belastingdienst liggen en raapt deze op. De brief hoort op nummer 18 te zijn en Piet doet hem dus maar in de brievenbus. Als de postbode op de – doodlopende – weg terug komt rijden wordt hij geïnformeerd dat hij onderweg de post is kwijtgeraakt. De postbode bedankt ons voor de mededeling en verdwijnt uit het zicht.

Schipperspoorten

Op een dwarsdijk staat een kunstwerk wat de Schipperspoort voorstelt. Over het fietspad tussen de weilanden door

komen we Lobith binnen. We gaan nu onder de echte Schipperspoort door, die helemaal begroeid is met klimop. Op een bord staat een mooi gedicht, getiteld: "Per fiets".

Een aantal stratenmakers zijn bezig om

de Dorpsdijk opnieuw te bestraten en krijgen van een bewoonster een ijsje aangeboden. Die lusten wij ook wel en ook wij krijgen een ijsje. Vriendelijke mensen in Lobith! Langs de buitenrand van Lobith zoeken we de juiste route naar de Herwensedijk en de Polderdijk waar we om 16.00 uur op mini-camping De Boschhof aankomen. Het was een lange, maar ook een mooie etappe. De dames hebben vandaag boodschappen in Lobith gedaan en de omgeving verkend.

Zaterdag 9 juni - 10^e etappe

Voetveer Millingen - Herwen 10 km

De laatste etappe

Vandaag is het de laatste wandeldag van het eerste gedeelte op het Pieterpad. Oorspronkelijk hadden we nog twee etappes verder willen lopen, maar

de weersverwachting voor de komende dagen is niet al te best. Dus vinden we het wel mooi zo. Deze keer wandelen we in tegengestelde richting naar de camping toe.

Naar het voetveer

Janny brengt ons via Tolkamer tot aan het parkeerterrein van het recreatiecentrum Bijland. Om kwart over negen slaan wij daar het pad in dat langs een grote camping gaat en houden de markeringen aan van het Pieterpad. Het fietspad komt tenslotte uit bij de aanlegsteiger van het veerpontje over de Rijn. Het voetveer "Heen en Weer" en het dorp Millingen liggen aan de over-

kant van de rivier en daar beginnen we dan volgens de planning het tweede gedeelte in augustus. Bij de aanlegsteiger staan al een aantal wandelaars te wachten om overgezet te worden, doch dat duurt nog een half uur. We maken wat foto's en lopen dan dezelfde weg terug naar het recreatiecentrum.

Brits oorlogskerkhof

Nu lopen we verder terug over de Rijn-dijk richting Tolkamer. Aan de Bijlandseweg ligt een klein Brits oorlogskerkhof waar zeven bemanningsleden liggen van een Brits vliegtuig dat in de

omgeving is neergestort. We lopen er even overheen en houden stil bij de graven. Even verder gaan we langs het aparte dorpje Tuindorp, wat in 1920 speciaal werd gebouwd voor het personeel van de scheepswerf.

Tolkamer

Dan vervolgen we onze route en wandelen even later over de Europakade van Tolkamer. Het is een totaal vernieuwde boulevard met allemaal restaurantjes met mooi uitzicht over de Rijn. Tolkamer was ooit een bloeiend douanedorp, dankzij de vele schepen die hier moesten aanleggen voor alle grensfaciliteiten. Ook werden de schepen hier bevoorradt vanuit drijvende supermarkten. Nu dat allemaal niet meer nodig is, is de plaats vooral in trek bij dagjesmensen die een rondvaart over de Rijn willen maken. Ook de Bijlandse Plassen trekken veel toeristen.

Fototoestel op de straat

Op de boulevard ontmoeten we een drietal mannen die onderweg zijn naar Braamt. Ze willen wel een paar foto's van ons maken op de Boulevard. Als een van de mannen foto's maakt met de camera van Piet laat hij deze pardoos op de straat vallen. Grote schrik! De hele kast ligt uit elkaar en de vraag is wat er nog goed van is. Met wat duwen trekwerk lukt het om de metalen kast weer in het fatsoen te krijgen en wonderwel werkt alles nog perfect. Wel heeft de camera wat deukjes en schrammen opgelopen. We maken nog wat foto's voor de zekerheid en zo te zien zijn die goed gelukt. Vanwege de

schrik worden we uitgenodigd om met zijn allen koffie te gaan drinken.

Naar de camping

Na de koffie vervolgen we allemaal onze eigen weg en wij gaan door het centrum van Tolkamer en over de Boterdijk naar Lobith. Om half twaalf zijn we weer terug op de camping. Cor en Bets breken in de middag op om naar huis te gaan. Ze hebben nog een aantal andere verplichtingen. Wij blijven nog een dag lekker luieren op de camping.

Het eerste gedeelte van het Pieterpad zit er op!

In totaal hebben we nu ruim 300 km afgelegd in tien etappes. We begonnen met de Pinksterdagen in erg warm weer. Daarna een paar dagen met veel regen waardoor de planning wat werd aangepast. Uiteindelijk hebben we toch alle etappes in de geplande periode kunnen wandelen. Het Pieterpad is in de loop der tijd op veel plaatsen aangepast en volgens mij daardoor ook een stuk aantrekkelijker geworden. We kijken er al naar uit om het tweede gedeelte te gaan lopen, waar we in de week na de vierdaagse van Nijmegen mee willen beginnen. Dan zijn we precies op tijd in Zuid-Limburg om daar aan de vierdaagse van het Heuvelland mee te kunnen doen.

Vanaf volgende maand gaat OLAT-Nieuws verder met deel 2 Pieterpad, beschreven door

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

Onderstaande QR-code verwijst rechtstreeks naar onze website www.olat.nl. Een extra service van OLAT die we voortaan vaker gaan gebruiken.

F O R U M

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

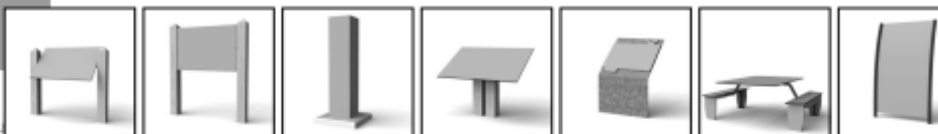
Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland
Kintyre Way
South West Coast Path langs de Zuidkust, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en rondreis Java en Bali

JAPAN - CHINA

IML-wandelingen
Diverse excursies

FRANKRIJK

4daagse van Chantonay

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford
- Keplertrack - Abel Tasmanpark -
Noordereiland - Blue Mountains - IML-
tochten Rotorua en Canberra

ITALIË - LIECHTENSTEIN

IML Arenzano, wandelingen in Zuid Tirol - Liechtenstein

SPANJE

Camino de Santiago
Leon naar Santiago de Compostela -
Finistère - Muria

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806